

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΕΤΟΣ Θ' ΣΑΒΒΑΤΟΝ 22 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1931 ΔΡΙΘ. 33-34

ΝΟΜΟΣ 5187*

ΚΑΤΑΣΤΑΤΙΚΟΣ ΧΑΡΤΗΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει το ἄρθρον 75 του Συντάγματος, ἐκδίδομεν τον ἑπομενον Νομον, ψηφισθεντα ὑπο της Βουλῆς και τῆς Γερουσίας.

Ἄρθρον 1.

Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος, μέλος οὖσα τῆς μιᾶς Ἁγίας Καθολικῆς και Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας, περιλαμβάνει τήν τε Αὐτοκέφαλον Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος και τὰς ἐν αὐτῇ Μητροπολεις του Οικουμενικοῦ Πατριαρχείου, συναφᾶ τῷ νομῷ 3615 τῆς 11ῆς, Ἰουλίου 1928 και τῇ ἀπό 14 Σεπτεμβρίου ἴδιου ἔτους Πατριαρχικῆς και Συνοδικῆς πράξεως. Συνίσταται δε ἐκ πάντων των ὀρθόδοξων κατοίκων τῆς Ἑλλάδος και διαικεῖται ὑπὸ των κανονικῶν αὐτῆς ἐν ἐνεργείᾳ ἀρχιερέων, τηροῦσα ἀπαρασαλεύτως ὡς ἀπασαι αὐ λοιπαὶ ὀρθόδοξοι Ἐκκλησιαὶ τοὺς δογματικοὺς, ὁρους και ἱερὰς, Ἀποστολικούς και Συνοδικούς κανονας και τὰς ἱερὰς παραδόσεις.

Ἄρθρον 2.

Ἀνωτάτη Ἐκκλησιαστικὴ ἀρχὴ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος εἶναι ἡ Σύνοδος πάντων των ἔχοντων Μητροπόλεις Ἀρχιερέων, καλουμένη «Ἱερα Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος», ἀντιπρόσωπος δὲ ταύτης ἡ «Ἱερα Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος», ἐδρευουσα ἐν Ἀθήναις.

Ἡ Ἱερα Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας ὡς ἀνωτάτη Ἐκκλησιαστικὴ Ἀρχὴ ἀποφαίνεται περὶ παντος γενικοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ ζητηματος και ἐκλέγει τοὺς Ἀρχιερεῖς.

Ἄρθρον 3.

Ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας συνέρχεται τακτικῶς μὲν τῇ 1ῃ Ὀκτωβρίου ἀνά πᾶν τρίτον ἔτος αὐτοδικαίως, ἐκτάκτως δὲ δια Π. Δ. ἐκδιδόμενου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας και Θρησκευμάτων ἢ μετὰ πρότασιν τῆς Ἱ. Συνόδου ἢ τῇ αἰτῆσει τοῦ ἑνὸς τρίτου τοῦλάχιστον των μελῶν τῆς Ἱεραρχίας διὰ τῆς Ἱεράς

*) Ἐφημερὶς τῆς Κυβερνήσεως, τευχ. Α'. ἀριθμ. φύλλου 224, τῆς 23 Ἰουλίου 1931 (και ἀναδημοσιεύσεως ἐν τῷ ὑπ' ἀριθμ. φύλλῳ 255, τῆς 4 Αὐγούστου 1931).

Συνόδου, ὑποχρεουμένης ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει νὰ προτείνῃ τὴν σύγκλησιν.

Αἱ ἐργασίαι τῆς τακτικῆς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας δὲν δύναται νὰ παραταθῶσι πλεον τοῦ μηνὸς εἰμὴ διὰ Π. Δ. ἐκδιδόμενου μετὰ πρότασιν τῆς Ἱ. Συνόδου. Ἡ διάρκεια δὲ των ἐργασιῶν τῆς ἐκτάκτου δρίζεται δια Π. Δ.

Προεδρος τῆς Ἱερ. Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας εἶναι ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν και πάσης Ἑλλάδος, ὄν ἀπόνεια ἢ κωλυόμενον ἀναπληροῖ ὁ ἐκ των ἑκαστοτε παρόντων ἐν τῇ Συνόδῳ ἔχων τὰ πρεσβεία τῆς Ἀρχιερωσύνης.

Ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας εὐρίσκειται ἐν ἀπαρτίᾳ ἐὰν ὄνι παρόντες εἰς ἐκάστην συνεδρίαν πλείονες του ἡμίσεος ἀριθμοῦ των ἐν ἐνεργείᾳ ἀρχιερέων, αἱ δὲ ἀποφάσεις αὐτῆς λαμβάνονται δι' ἀπολύτου πλειοψηφίας των ἐν συνεδρῶ παρόντων, νικώσης ἐν ἰσοψηφίᾳ τῆς ψήφου τοῦ Προέδρου.

Ἐπὶ ζητημάτων ὁμῶς θεμελιώδους, κατὰ τὴν κρίσιν τῆς Ἱεράς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας, σημασίας και σπουδαιότητος διὰ τὴν Ἐκκλησίαν, ὡς και ἀσκήσεως και Ἐκκλησιαστικὴν οικονομίαν συγκατατάσεως και ἐπιεικειᾶς τῆς Ἐκκλησίας, αἱ ἀποφάσεις λαμβάνονται διὰ τῆς πλειοψηφίας των δύο τρίτων τοῦλάχιστον τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ των μελῶν τῆς Ἱεραρχίας.

Ἐν ζητήμασι γενικῆς Ἐκκλησιαστικῆς φύσεως καλοῦνται μετ' ἀποφασιν τῆς Ἱεράς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας εἰ μὴ ἐν ἐνεργείᾳ Ἀρχιερεῖς, ἵνα μετάσχῳσι των ἐργασιῶν αὐτῆς, δικαιοῦμενοι ν' ἀποφαίνωνται γνώμην μετὰ ψήφου.

Τα πρακτικὰ ὑπογράφονται ὑπὸ πάντων των μετασχόντων τῆς συνεδρίας ἀρχιερέων, των τυχὸν ἀρνούμενων ὑπεχόντων κανονικὴν εὐθύνην, εἰς ἣν ὑπάγονται και οἱ ἀδικαιολογήτως, κατὰ τὴν κρίσιν τῆς Ἱεραρχίας, ἀπέχοντες ἀρχιερεῖς. Ἐὰν μετὰ παρέλευσιν μιᾶς ἑβδομάδος ἀπὸ τῆς συγκλήσεως τῆς τε τακτικῆς και ἐκτάκτου Συνόδου τῆς Ἱεράς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας δὲν ἐπιτευχθῇ ἡ νόμιμος ἀπαρτία, ματαιοῦται ἡ συνέλευσις αὐτῆς διὰ τὴν ἣν ἐκλήθη περίοδον.

Ἄρθρον 4.

Ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἐνεργοῦσα πάντοτε ὡς ἀντιπρόσωπος τῆς Ἱεράς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας, σύγκεται ἐξ ἑννέα μελῶν ἰσοψηφῶν, ὧν τὰ μὲν τέσσαρα λαμβάνονται ἐκ των ἐν ἐνεργείᾳ

γεία Ἀρχιερέων τῆς Αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὴν σειράν τῶν πρεσβειῶν τῆς Ἀρχιερωσύνης, τὰ δὲ λοιπὰ τέσσαρα κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ἐκ τῶν ἐν Ἑλλάδι ἐν ἐνεργείᾳ Ἀρχιερέων τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου.

Τῆς Ἱερᾶς Συνόδου διαρκῆς Πρόεδρος εἶναι ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης τῆς Ἑλλάδος, ὃν ἀπόντα ἢ κωλύμενον ἀναπληροῖ ὁ ἐν τῇ Συνόδῳ ἔχων τὰ πρεσβεῖα τῆς Ἀρχιερωσύνης, οἱ δὲ σύνοδοι καλοῦνται ἀλληλοδιαδόχως ὑπὸ τοῦ Προέδρου.

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος εὐρίσκεται ἐν ἀπαρτίᾳ ἐὰν οἱ παρόντες εἶναι πλείονες τῶν ἀπόντων, αἱ δὲ ἀποφάσεις αὐτῆς λαμβάνονται κατὰ πλειοψηφίαν, ἐν ἰσοψηφίᾳ νικίῳσης τῆς ψήφου τοῦ Προέδρου.

Ἡ Συνοδική περίοδος εἶναι ἐνιαυσία, ἀρχομένη τῇ 1ῃ Ὀκτωβρίου ἐκάστου ἔτους.

Ὁ καλούμενος Συνοδικὸς ἢ καὶ ὁ διατελῶν τοιοῦτος δύναται νὰ παραιτηθῇ τῶν Συνοδικῶν αὐτοῦ καθηκόντων ἕνεκεν ἀσθενείας, πιστοποιουμένης ἀρμοδίως. Μετὰ δὲ τὴν ἀποδοχὴν ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς παραιτήσεως, καλεῖται ὑπὸ τοῦ Προέδρου ὡς Συνοδικὸς ὁ ἐπόμενος κατὰ τὰ πρεσβεῖα τῆς Ἀρχιερωσύνης τῶν ἡδὴ κεκλημένων ἐκ τῆς οἰκείας σειράς. Οὗτος παραμένει καὶ κατὰ τὸ ἐπόμενον ἔτος, ἐὰν ἐκλήθῃ ὡς Συνοδικὸς ἐντὸς τοῦ δευτέρου ἐξαμήνου τῆς Συνοδικῆς περιόδου. Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ἀντικαθίσταται καὶ ὁ ἀνευ ἀδείας τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἐπὶ μῆνα μὴ μετασχῶν τῶν ἐργασιῶν τῆς Συνόδου ἀδικαιολογήτως.

Ἄρθρον 5.

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος, ὡς διαρκὲς διοικητικὸν σῶμα τῆς Ἐκκλησίας, ἀσκεῖ πᾶσαν Ἐκκλησιαστικὴν διοικητικὴν ἐξουσίαν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ συμφώνως πρὸς τοὺς Ἱεροὺς Κανόνας, τοὺς κειμένους νόμους καὶ τὰς ἀποφάσεις τῆς Ἱεραρχίας, καὶ γνωμοδοτεῖ προκαλουμένη ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ἐπὶ τῶν παρ' αὐτῆς εἰσαγομένων εἰς τὴν Βουλὴν Ἐκκλησιαστικῶν νομοσχεδίων.

Ἄρθρον 6.

Παρὰ τῇ Ἱερᾷ Συνόδῳ παρακάθηται Ἐπίτροπος τῆς Ἐπικρατείας, ὅστις, καταργουμένης ὡς πρὸς αὐτὸν τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ νόμου ΓΡΓ' (1905), ἐξομοιοῦται κατὰ βαθμὸν, μισθὸν καὶ ἀποδοχὰς πρὸς τὸν παρὰ τῷ Ἐλεγκτικῷ Συνεδρίῳ Γενικὸν Ἐπίτροπον τῆς Ἐπικρατείας.

Ὁ Ἐπίτροπος τῆς Ἐπικρατείας παρίσταται εἰς τὰς τακτικὰς καὶ ἐκτάκτους συνεδριάσεις τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἀνευ ψήφου, ἐκφέρων τὴν γνώμην αὐτοῦ ἐπὶ παντὸς θέματος τῆς ἡμερησίας διατάξεως, ἐξαίρουμένων τῶν ζητημάτων πίστεως καὶ λατρείας. Τὰ ζητήματα τίθενται εἰς ψηφοφορίαν ἀφοῦ ἀκουσθῇ τελευταῖος ὁ Ἐπίτροπος τῆς Ἐπικρατείας.

Ὁ παρὰ τῇ Ἱερᾷ Συνόδῳ Ἐπίτροπος τῆς Ἐπικρατείας εἶναι τοιοῦτος καὶ παρὰ τῇ Συνόδῳ τῆς Ἱεραρχίας.

Ἡ γνώμη τοῦ Ἐπιτρόπου τῆς Ἐπικρατείας καὶ χωρίζεται ἐν ἐπισήμοις πρακτικοῖς ὑπογεγραμμένοι ὑπὸ τοῦ Προέδρου καὶ ὑπ' αὐτοῦ.

Ὁ Ἐπίτροπος τῆς Ἐπικρατείας καλεῖται δι' ἔγγραφον προσκλήσεως τοῦ Προέδρου. Αἱ ἀποφάσεις τῆς Ἱερᾶς Συνόδου εἶναι ἔγκυροι καὶ μὴ παρόντος τοῦ Ἐπιτρόπου τῆς Ἐπικρατείας ἢ τοῦ νομίμου αὐτοῦ ἀναπληρωτοῦ, ἐφ' ὅσον οὗτος προσεκλήθη κατὰ ἀνωτέρω.

Τὸν Ἐπίτροπον τῆς Ἐπικρατείας ἀπόντα ἢ ὅπως δῆποτε κωλύμενον ἀναπληροῖ ὁ Διευθυντὴς τῆς Διευθύνσεως Ἐρησκειμάτων, καλούμενος πρὸς τοῦτο ἐν γράφῳ παρὰ τοῦ Προέδρου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

Ἄρθρον 7.

Παρὰ τῇ Ἱερᾷ Συνόδῳ διορίζονται εἰς Ἀρχιγραμματεῦς, εἰς Γραμματεῦς, εἰς Ἀρχιεπιφύλαξ, εἰς Πρωτοκολλητὴς, εἰς Κωδικογράφος καὶ εἰς Γραφεὺς, ἅπαντες κληρικοὶ ἄγαμοι, πτυχιούχοι τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Ἀθηνῆσι Πανεπιστημίου ἢ τῆς ἐν Χάλκῃ ἢ ἄλλης ὁμοταγοῦς Ὀρθοδόξου Θεολογικῆς Σχολῆς, καὶ εἰς ἢ δύο κλητῆρες κεκτημένοι πτυχίον τοῦλάχιστον πλήρους ἐξαταξίου Δημοτικοῦ Σχολείου.

Οἱ ἀνωτέρω διορίζονται διὰ Π. Δ. ἐκδιδομένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας καὶ Ἐρησκειμάτων προτάσει τῆς Ι. Συνόδου, προάγονται δὲ καὶ ἀπολύονται κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον, τῆς Ι. Συνόδου ἐπεχούσης θέσιν γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου.

Οἱ ὑπάλληλοι τῆς Ι. Συνόδου μισθοδοτοῦνται ὑπὸ τοῦ ΟΔΕΠ λαμβάνοντες τοὺς μισθοὺς τῶν βαθμῶν αὐτῶν. Καὶ ὁ μὲν Ἀρχιγραμματεὺς ἔχει βαθμὸν καὶ μισθὸν Τμηματάρχου α' τάξεως, ὁ Γραμματεὺς Τμηματάρχου β' τάξεως, ὁ Ἀρχιεπιφύλαξ Γραμματεὺς α' τάξεως, ὁ πρωτοκολλητὴς γραμματεὺς β' τάξεως, ὁ κωδικογράφος καὶ ὁ γραφεὺς γραφεὺς α' τάξεως, οἱ δὲ κλητῆρες κλητῆρος α' τάξεως.

Οἱ μισθοὶ τῶν ὑπαλλήλων τούτων ὑπόκεινται εἰς πᾶσας τὰς προσαυξήσεις τῶν ὁμοιοβάθμων δημοσίων ὑπαλλήλων τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας καὶ Ἐρησκειμάτων.

Πάντες οὗτοι εἶναι δημοῖοι ὑπάλληλοι, ἢ δὲ ὑπηρεσία αὐτῶν εἶναι συντάξιμος, τῆς συντάξεως αὐτῶν καταβαλλομένης ὑπὸ τοῦ Δημοσίου.

Οἱ κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος νόμου ὑπηρετοῦντες ὑπάλληλοι τῆς Ι. Συνόδου διαβαθμίζονται συμφώνως πρὸς τὸν παρόντα νόμον διὰ Π. Δ., προτάσει τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

Τὰ καθήκοντα τοῦ προσωπικοῦ τῆς Ι. Συνόδου καὶ νομίζονται ὑπ' αὐτῆς.

Ἐν καὶ τὸ αὐτὸ Γραφεῖον ὑπάρχει ἐις ἀμφοτέρους τὰς Συνόδους τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἐν πρωτοκόλλῳ καὶ μίᾳ σφραγίδι, φέρουσα ἐν τῷ μέσῳ τὸν Δικέφαλον Ἀστὸν καὶ κύκλῳ «Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος».

Ἄρθρον 8.

Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος περιλαμβάνει μίαν Ἀρχιεπισκοπὴν καὶ τὰς δυνάμει τοῦ ἀπὸ 31 Δεκεμβρίου 1923 Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ νόμου 3615 ὑφισταμένης Μητροπόλεις.

Πλὴν τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, ἣτις πληροῦται κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 12 τοῦ παρόντος νόμου ὀριζόμενα, αἱ ἐκ τῶν τῆς Αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος Μητροπόλεις Ἀργολίδος, Ἀκαρνανίας, Δημητριάδος, Ἡλείας, Κερκύρας καὶ Παξῶν, Μαντινείας καὶ Κυνουρίας, Μεσσηνίας, Πατρῶν, Μονεμβασίας καὶ Λακεδαιμόνος, μετονομαζομένης τοῦ λοιποῦ Σπάρτης, Σύρου, Τήνου κλπ., Τρίκκης καὶ Σταγῶν, Φωιότηδος, Χαλκίδος πληροῦνται ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου διὰ καταστάσεως εἰς αὐτὰς ἐκ τῶν ἐν ἐνεργείᾳ Μητροπολιτῶν τῶν λοιπῶν Μητροπόλεων τῆς Αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τῶν ἐχόντων πενταετὴ εὐδόκιμον ἀρχιερατικὴν ὑπηρεσίαν, αἱ ἐκ τῶν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου Μητροπόλεις Δράμας, Ἰωαννίνων, Θεσσαλονίκης, Μυτιλήνης, Χίου, Σάμου καὶ Ἰκαρίας, Σερρῶν, Φιλίππων καὶ Νεαπολεως πληροῦνται ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου διὰ καταστάσεως εἰς αὐτὰς ἐκ τῶν ἐν ἐνεργείᾳ Μητροπολιτῶν τῶν λοιπῶν Μητροπόλεων τῶν ἐν ταῖς Νέαις Χώραις τῶν ἐχόντων πενταετὴ εὐδόκιμον ἀρχιερατικὴν ὑπηρεσίαν, ἐκ δὲ τῶν λοιπῶν, πλὴν τῶν διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 4427 ἐγκυκλίου τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου τῆς ἀπὸ 14 Σεπτεμβρίου ἰδίου ἔτους Πατριαρχικῆς καὶ Συνοδικῆς πράξεως καὶ δυνάμει τοῦ νόμου 3615 καισαργουμένων Μητροπόλεων τῶν Νέων Χωρῶν πληροῦνται κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 9 καὶ 10 διὰ χειροτονίας ἢ διὰ καταστάσεως τῶν κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος νόμου σχολαζόντων Μητροπολιτῶν ἢ βοηθῶν ἐπισκόπων μόνον ἐκεῖναι, αἱ ἢ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας διὰ τῶν 2)3 τῶν μελῶν αὐτῆς δὲν ἤθελε κρίνει συγχωνευτέας ἐντὸς τριετίας ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος.

Ἡ περὶ συγχωνεύσεως ἀπόφασις τῆς Ἱ. Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας, ὡς καὶ τοῦ καθορισμοῦ τῶν ὀρίων τῶν Μητροπόλεων, ἐκτελεῖται ἐκάστοτε ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος δημοσιευομένη εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἀνακοινουμένη τῷ Ὑπουργεῖῳ Παιδείας καὶ Ὁρησκευμάτων, προκειμένου δὲ περὶ Μητροπόλεων τῶν Νέων Χωρῶν καὶ τῷ Οἰκουμενικῷ Πατριαρχείῳ.

Ἄρθρον 9.

Ὅσακις Μητρόπολις τις ἐκ τῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 8 διὰ χειροτονίας πληρωτέων χηρεύτη, πάντες οἱ ἐν ἐνεργείᾳ Ἀρχιερεῖς εἰδοποιοῦνται περὶ τούτου ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ὑποβάλλουσιν εἰς αὐτὴν ἐντὸς διμήνου ἀπὸ τῆς εἰδοποιήσεως προτάσεις περὶ ἐγγραφῆς ἐν τῷ ὑπὸ τοῦ ἐπομένου ἄρθρου προβλεπομένῳ καταλόγῳ ἐκλογίμων διὰ τὸν χη-

ρεῦσαντα θρόνον, εἴτε κατόπιν αἰτήσεως τῶν ἐνδιαφερομένων εἴτε καὶ αὐτεπαγγέλτως.

Οἱ πρὸς ἀρχιερατεῖαν ἐκλόγιμοι δέον νὰ κέκτηνται τὰ ἑξῆς:

- 1) Νὰ εἶναι πολῖται Ἕλληνες.
- 2) Νὰ ἔχωσιν ὀρθῶς καὶ ὑγιῶς περὶ τὴν πίστιν καὶ νὰ διακοίνωνται ἐπὶ συνέσει καὶ βίῳ ἀνεπιλήπτῳ.
- 3) Νὰ ἔχωσιν ἡλικίαν οὐχὶ ἐλάσσονα τῶν 35 ἐτῶν οὐδὲ μείζονα τῶν 55, καὶ
- 4) Νὰ ἔχωσι πτυχίον τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου ἢ τῆς ἐν Χάλκῃ τοιαύτης ἢ ἄλλης δημοταγοῦς Θεολογικῆς Σχολῆς ἢ νὰ διεκρίθησαν ἐξόχως δι' ἐπιστημονικὴν συγγραφὴν ἢ εἰς τὸ θεῖον κήρυγμα.

Ἄρθρον 10.

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος, ἐλέγχουσα τὰ κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα τῶν προτεινομένων, ἀποφασίζει περὶ τῆς ἐγγραφῆς αὐτῶν ἐν καταλόγῳ, ὃν κοινοποιεῖ ἀμέσως εἰς πάντας τοὺς Ἀρχιερεῖς, καλουμένους, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀποστείλωσι πρὸς αὐτὴν ἑψηφοδέλτιον, ἐν ᾧ θὰ ἀναγράφωνται ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος δύο μόνον ὀνόματα ὑποψηφίων ἐκ τῶν ἐν τῷ κεκυρωμένῳ καταλόγῳ τῶν ἐκλογίμων ἀναγραφόμενων τοιοῦτων.

Τὸ ψηφοδέλτιον τοῦτο ἐγκλειόμενον ἐν ἰδίῳ ἐσφραγισμένῳ φακέλλῳ ἀνεῦ ὑπογραφῆς τίθεται ἐντὸς ἐτέρου φακέλλου ἐπίσης ἐσφραγισμένου, ὅστις θὰ φέρῃ ἀπαραιτήτως ἐξωθεν τὸ ὄμμα τοῦ ἀποστέλλοντος Ἀρχιερέως καὶ τὴν σφραγίδά τῆς Μητροπόλεως μετὰ τῆς δηλώσεως «Περιέχει τὸ ψηφοδέλτιον». Οἱ φάκελλοι οὗτοι θὰ ἀποστέλλωνται ἐπὶ ἀποδείξει πρὸς τὸν Πρόεδρον τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ὑποχρεούμενον νὰ διαφυλάξῃ τούτους ὑπὸ ἰδιαν αὐτοῦ εὐθύνην μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς ἐκλογῆς.

Κατὰ τὴν ὀρισθεῖσαν διὰ τὴν ἐκλογὴν συνεδρίαν, ἣτις προσδιορίζεται ἅμα τῇ λήξει τῆς ἀνω μηνιαίας προθεσμίας, ἢ Ἱ. Σύνοδος ἐξετάζει τὰ σταλέντα ψηφοδέλτια, ἐὰν ἔχωσι καλῶς κατὰ τὸν νόμον, εἰτα ἀποσφραγίζονται οἱ ἐξωτερικοὶ φάκελλοι, οἱ δὲ ἐσωτερικοὶ τίθήμενοι ἐντὸς ψηφοδοχοῦ ἐξάγονται ἀνά εἰς ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Ἱ. Συνόδου, ὅστις ἀποσφραγίζων ἕκαστον φάκελλον ἐκφωνεῖ τὰ ἐν αὐτῷ ἀναγραφόμενα ὀνόματα καὶ μονογραφεῖ τὸ ψηφοδέλτιον, παραδίδων τοῦτο τῷ γραμματεῖ πρὸς φύλαξιν. Τὰ ἐκφωνούμενα ὀνόματα καταγράφονται εἰς τὸ πρακτικόν, οἱ δὲ τρεῖς πλειοψηφήσαντες κηρύσσονται ὑποψήφιοι Μητροπολίται, τοῦ μεταξὺ τῶν ἰσοψηφισάντων ὑποψηφίου ἀναδεικνυομένου διὰ κλήρου.

Ἐκ τῶν οὕτως ἀνακηρυχθέντων τριῶν ὑποψηφίων Μητροπολιτῶν ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ὁρησκευμάτων ἐκλέγει τὸν ἕνα.

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος, ἀνακοινοῦσα τὴν ἐκλογὴν ταύτην πρὸς τὸν ἐκλεγέντα, καλεῖ αὐτὸν ὅπως δώσῃ τὸ νενομισμένον μήνυμα ἐνώπιον αὐτῆς, προβαίνουσα μετὰ

ταῦτα εἰς τὴν χειροτονίαν αὐτοῦ. Τὴν χειροτονίαν ἀνακοινεῖ ἡ Ἱερά Σύνοδος πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων, ὅπερ ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἐκδίδει τὸ Διάταγμα τῆς κταστάσεως καὶ ἀναγνωρίσεως αὐτοῦ.

Ἄρθρον 11.

Ὁ θεσμὸς τῶν βοηθῶν ἐπισκόπων καταργεῖται.

Ἐφ' ὅσον μετὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ παρόντος νόμου ἤθελον ὑπάρχει Μητροπολίται στερηθέντες τῶν Μητροπόλεων αὐτῶν ἢ δοηθοὶ Ἐπίσκοποι, οὗτοι δι' ἀποφάσεως τῆς Ἱ. Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καθίστανται εἰς κενουμένας Μητροπολιτικὰς ἔδρας τῆς εἰς ἣν ἀνήκουσιν Ἐκκλησίας ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ παρόντος.

Οὐδεὶς Ἀρχιερεὺς δύναται νὰ κληθῆ μέλος τῆς Ἱεραῆς Συνόδου ἂν μὴ παρέλθῃ τριετία ἀπὸ τῆς χειροτονίας αὐτοῦ.

Ἄρθρον 12.

Ἄμα τῇ χηρείᾳ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν ἀνατίθενται διὰ Π. Διατάγματος ἐκδιδόμενου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων τὰ καθήκοντα Τοποτηρητοῦ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς εἰς τὸν ἐκ τῶν μελῶν τῆς Ἱεραῆς Συνόδου μητροπολίτην τὸν ἔχοντα τὰ πρεσβεῖα τῆς χειροτονίας.

Συγχρόνως καὶ δι' ἑτέρου Π. Διατάγματος προτάσει τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργοῦ καλεῖται ἐκτάκτως ἡ Ἱεραρχία τῆς τε Αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν Νέων Χωρῶν πρὸς ἐκλογὴν Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν ἀπὸ Ἑλλήνων κληρικῶν ἀνηκόντων εἰς τὴν Ὀρθόδοξον Ἀνατολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ἡ τοιαύτη ἐκλογή γίνεται ἐν τῷ καθεδρικῷ Ναῷ Ἀθηνῶν προεδρευόμενος κατὰ τὴν συνεδρίαν τοῦ Τοποτηρητοῦ Ἀρχιεπισκοπῆς καὶ παρισταμένου τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας καὶ τῶν Θρησκευμάτων, ὅστις καὶ προσυπογράφει τὸ πρακτικὸν τῆς ἐκλογῆς.

Ὁ οὕτως ἐκλεγείς τελεῖ καλούμενος τὸ νομομισμὸν μήνυμα, ἡ δὲ Ἱερά Σύνοδος γνωρίζει τοῦτο ἐγγράφως τῷ Ὑπουργεῖοι τῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων, ὅπερ ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἐκδίδει τὸ Διάταγμα τῆς καταστάσεως καὶ ἀναγνωρίσεως αὐτοῦ.

Ἄρθρον 13.

Ἡ Ἀρχιεπισκοπὴ Ἀθηνῶν καὶ ἐκάστη τῶν Μητροπόλεων ἀποτελοῦσιν ἴδιον νομικὸν πρόσωπον Δημοσίου Δικαίου, ἐκπροσωπούμενον κατὰ πάσας αὐτοῦ τὰς σχέσεις ὑπὸ τοῦ οἰκείου Ἱεράρχου ἢ τοῦ ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ, δυνάμενον νὰ ἀποικτᾷ ἴδιαν περιουσίαν, ὡς καὶ κτίρια πρὸς ἐγκατάστασιν τῆς κατοικίας καὶ τῶν γραφείων τῶν Μητροπολιτῶν, ἕτινα, ὡς ἐκκλησιαστικά, ἀπολαύουσι πάντων τῶν διὰ τὰ Ἐκκλησιαστικὰ κτίρια νομίμων εὐεργετημάτων ἢ ἐξαιρέσεων.

Μητροπολιτικὰ κτίρια ἀνεγερθέντα ἢ ἀποκτηθέντα δαπάνῃ ἰδιωτῶν ἢ δι' εἰσφορῶν Μονῶν καὶ Νηαῶν ἢ ἐξ ἐράνων καὶ μεταγεγραμμένα ἐπ' ἐνόματι φυσικῶν ἢ νομικῶν προσώπων οὐδὲν δύναται νὰ μεταδιεασθῶσιν ὑπὸ

τούτων εἰς τὰς Ἱεράς Μητροπόλεις δι' ἀπλῆς συμβολαιογραφικῆς δηλώσεως, συντασσομένης καὶ μεταγεγραμμένης ἀτελῶς.

Τὰ Μητροπολιτικὰ κτίρια ἐπιτρέπεται νὰ ἐπιβαρυνθῶσι δι' ὑποθήκης ἂν πρόκειται νὰ συναφθῇ δάνεον πρὸς δελτίωσιν αὐτῶν ἢ ἀγορὰν ἐπίπλων, ἀπαλλοτριούντων δὲ ἐκουσίως μόνον πρὸς ἀγορὰν καταλληλοτέρων τοιούτων. Εἰς ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις ταύτας ἀπαιτεῖται ἀπόφασις τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου καὶ ἔγκρισις τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Θρησκευμάτων.

Ἄρθρον 14.

Ἐκαστος Ἀρχιερεὺς ὡς Ἐκκλησιαστικὴ Ἀρχὴ τῆς κληρωσιαστικῆς αὐτῷ πνευματικῆς Παροικίας ἀσχεῖ ἐν αὐτῇ τα ὅσα τῶν Ἱερῶν Κανόνων, τῶν ἐκκλησιαστικῶν διατάξεων καὶ τῶν νόμων τοῦ Κράτους διαγορευόμενα.

Ἄρθρον 15.

Οὐδεὶς λαϊκός, καθηρημένος κληρικὸς ἢ μοναχός, ἢ κληρικὸς μὴ ἀνήκων εἰς τὴν Ὀρθόδοξον Ἀνατολικὴν Ἐκκλησίαν δύναται νὰ φέρῃ ἐκτὸς τῶν ἱεροτελεστιῶν καὶ ἐντὸς τοῦ Κράτους τὴν καθιερωμένην περιβολὴν ἢ ἀμφίεσιν ἢ φέρουσιν οἱ κληρικοὶ τῆς Ὀρθόδοξου Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας, ὡς αὕτη ὁρίσθη διὰ τοῦ ἀπὸ 21 Ἰανουαρίου 1931 Π. Διατάγματος «περὶ τῆς κανονικῆς περιβολῆς τοῦ Ἑλληνικοῦ Ὀρθόδοξου κλήρου», ὡς καὶ τὰ διακριτικὰ διάσημα, ὡς ταῦτα καθωρίσθησαν διὰ τοῦ ἀπὸ 15 Ἰουνίου 1856 Β. Διατάγματος.

Ὁ παραβάτης, ἐὰν μὲν δὲν εἶναι Ἕλλην ὑπήκοος, ἀπελαμβάνεται ἐκτὸς τῶν ὁρίων τῆς Ἐπικρατείας, ἄλλως εἰσαγόμενος καὶ αὐτεπαγγέλτως ὑπὸ τῆς καταδιωκτικῆς ἀρχῆς δι' ἀπ' εὐθείας κλήσεως ἐνώπιον τοῦ Πλημμελειοδικείου, κολάζεται κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 228 καὶ 229 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου καὶ ἐκτὸς τῆς φυλακίσεως καταγινώσκειται αὐτῷ χρηματικὴ ποινὴ ἐκ δραχμῶν 10,000 — 200,000.

Ἄρθρον 16.

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν λαμβάνει ἐπίδομα ἴσον πρὸς τὸν μισθὸν Προέδρου Ἀρείου Πάγου, οἱ Μητροπολίται ἴσον πρὸς τὸν μισθὸν Ἀρεοπαγίτου, καὶ οἱ μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος ὑπάρχοντες βοηθοὶ Ἐπίσκοποι ἴσον πρὸς τὸν μισθὸν Ἐφέτου, πάντες μετὰ τῶν νομίμων προσουξήσεων. Διὰ τὰς προσουξήσεις ταύτας συνυπολογίζεται ὁ χρόνος τῆς προηγουμένης ὑπηρεσίας τῶν Μητροπολιτῶν Ν. Χωρῶν, ἐφ' ὅσον οὗτοι ἔχουσιν ὑπηρεσίαν Κυθηγητοῦ ἢ Γραμματέως τῆς Ἱ. Συνόδου τῶν Πατριαρχείων.

Πᾶσαι αἱ διὰ τοῦ παρόντος καθωρίζόμεναι ἐν γένει ἀποδοχαὶ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου, Ἀρχιερέων, Ἐπιτρόπου Ἐπικρατείας ὡς καὶ αἱ τοῦ προσωπικοῦ τῆς Ἱ. Συνόδου, εἰ δὲ το κατὰ τὸ ἄρθρον 4 τοῦ Διατάγματος τῆς 25 Ἰουλίου 1888 ἐπίδομα αὐτῶν καταβάλλονται παρὰ τοῦ ΟΔΕΠ.

Ἄρθρον 17.

Ἀρχιερεὺς διὰ χρονίαν νόσον ἢ γήρας μὴ δυνάμενος νὰ ἐκτελῇ τὰ ποιμαντορικά αὐτοῦ καθήκοντα δικαιούται νὰ υποβάλῃ τῇ Ἱεραῖ Ἐκκλησίᾳ τῆς Ἑλλάδος ἔγγραφον κανονικὴν παραίτησιν, ἐφ' ἧς ἀποφαίνεται αὕτη, καὶ ἐν περιπτώσει ἀποδοχῆς τῆς παραίτησεως λαμβάνει ἰσοθίως μηνιαίαν περίθλαψιν ἐκ τοῦ ΟΔΕΠ ἕτην πρὸς τὸ τελευταίον μηνιαίον ἐπίδομα μετὰ τῶν προσαυξήσεων, ἔτι δὲ καὶ τὸ ἥμισυ τοῦ συνόλου τῶν ἐπιδομάτων τούτων. Οἱ δὲ ἤδη παρητημένοι καὶ οἱ ἐπωσδήποτε ἀποχωρήσαντες ἢ ἀπομακρυνόμενοι δι' ἄλλην αἰτίαν παρεκτὸς νόσου ἢ γήρατος λαμβάνουσιν ἰσοθίως περίθλαψιν ἐκ τοῦ ΟΔΕΠ ἕτην πρὸς τὸ τελευταίον μηνιαίον ἐπίδομα μετὰ τῶν προσαυξήσεων.

Οἱ μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου Ἀρχιερεῖς οἱ λαμβάνοντες ἐκ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν περίθλαψιν κατωτέραν τῶν 5.000 δραχμῶν δικαιούνται ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου νὰ λαμβάνωσι συμπλήρωσιν μέχρι τοῦ ἄνω ποσοῦ παρὰ τοῦ ΟΔΕΠ.

Δύναται καὶ ἡ Ἱ. Σύνοδος καὶ αὐτεπαγγέλτως νὰ ἀποφανθῇ ἀλλὰ ἐν δλομελείᾳ καὶ κατ' ἀπόλυτον πλειοψηφίαν περὶ τῆς διὰ νόσον ἢ γήραος διαρκοῦς καὶ δλοσχεροῦς ἀνικανότητος Ἀρχιερέως τινὸς περὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ποιμαντορικῶν καθηκόντων, μετὰ προτέραν ἔνορκον πιστοποίησιν τριῶν ἱατροῶν, δοιζομένων ὑπὸ τῆς Ἱ. Συνόδου καὶ ἀποζημιουμένων ὑπὸ τοῦ ΟΔΕΠ.

Ἐάν οἱ ἱατροὶ ἀποφανθῶσιν περὶ τῆς διὰ τοὺς ἀνωτέρω λόγους διαρκοῦς ἀνικανότητος τοῦ Ἀρχιερέως, παρατείνεται οὗτος λαμβάνων ἰσοθίως περίθλαψιν ἐκ τοῦ ΟΔΕΠ ἕτην πρὸς τὸ τελευταίον μηνιαίον ἐπίδομα αὐτοῦ μετὰ τῶν προσαυξήσεων, ἔτι δὲ καὶ τὸ ἥμισυ τοῦ συνόλου τῶν ἐπιδομάτων τούτων, ἐάν δὲ μὴ παραίτησιν κηρύσσεται ἀνίκανος.

Κατὰ τῆς ἀποφάσεως ταύτης τῆς Ἱ. Συνόδου ὁ ἐνδιαφερόμενος Ἀρχιερεὺς δικαιούται νὰ υποβάλῃ διὰ τῆς Ἱ. Συνόδου αἰτήσιν ἀναθεωρήσεως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως πρὸς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον τῆς Ἱεραρχίας, αὕτη δὲ εἰς τὴν πρώτην αὐτῆς τακτικὴν ἢ ἔκτακτον συνέλευσιν ὑποχρεοῦται νὰ ζητήσῃ τὴν ἐκ νέου ἐξέτασιν τοῦ ἐν λόγῳ Ἱεράργου ὑπὸ τεσσάρων ἱατρῶν ἐρισμένων δύο μὲν ὑπὸ τοῦ Κοσμητοροῦ τῆς Ἱατρικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου, δύο δὲ παρ' αὐτοῦ.

Ἡ γνωμοδότησις τῶν ἱατρῶν τούτων ὑποβάλλεται εἰς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον τῆς Ἱεραρχίας, καὶ ἐάν μὲν ἢ γνωμοδότησις αὕτη εἶναι ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιερέως ἢ Ἱεραρχία ἐξαφανίζει τὴν πρωτόδικον ἀπόφασιν τῆς Ἱ. Συνόδου, ἐάν δὲ κατ' αὐτοῦ, τότε ἀποφαίνεται αὕτη ἐλευθέρως καὶ κατὰ τὴν κρίσιν αὐτῆς ἐάν ἢ πιστοποιημένη ἀνικανότης εἶναι τοιαύτη, ὥστε νὰ στερῇ τὸν Ἀρχιερέα τῆς ἱκανότητος τῆς ἐκτελέσεως τῶν ποιμαν-

τορικῶν αὐτοῦ καθηκόντων καὶ ἢ ἐγκρίνει ἢ ἐξαφανίζει τὴν πρωτόδικον ἀπόφασιν τῆς Ἱ. Συνόδου. Ἐν πάσῃ περιπτώσει ἢ ἀνωτέρω ἀποφάσεις τῆς Ἱεραρχίας λαμβάνεται ἀπαραιτήτως ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος διὰ τῆς ψήφου τῶν δύο τρίτων τοῦ ὄλου ἀριθμοῦ τῶν μελῶν αὐτῆς.

Ἡ ὑποβολὴ τῆς αἰτήσεως ἀναθεωρήσεως ἀναστέλλει τὴν πρωτόδικον ἀπόφασιν τῆς Ἱ. Συνόδου.

Ἄρθρον 18

Ἐκαστος ἐν ἐνεργείᾳ Ἀρχιερεὺς ἔχει ἰδίαν σφραγίδα φέρουσαν δικέφαλον ἀετὸν ἐν τῷ μέσῳ, κύκλῳ δὲ τὸ ὄνομα τῆς Μητροπόλεως.

Ἄρθρον 19.

Τὸν διορισμὸν, μετάθεσιν καὶ ἀπόλυσιν τῶν Ἱεροκηρῶν προτείνουσι τῇ Ἱ. Συνόδῳ οἱ Μητροπολίται, διὰ τὴν κατὰ τὸν νόμον 4596 ἐνέργειαν.

Ἡ ἀληθὴς ἐννοία τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ νόμου 4596 ὡς πρὸς τὴν προαγωγὴν τῶν Ἱεροκηρῶν εἶναι ὅτι διὰ ταύτην προσμετράται καὶ ὁ πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου 4596 χρόνος ὑπηρεσίας αὐτῶν ὡς Ἱεροκηρῶν.

Ἄρθρον 20.

Ἀρχιερεῖς, πρεσβύτεροι, διάκονοι ἢ μοναχοὶ ἐξωθεν ἐρχόμενοι ὀφείλουσι νὰ προσκομίζωσιν εἰς τὰς κατὰ τόπους Ἐκκλησιαστικὰς Ἀρχὰς τοῦ Κράτους συστατικὰ γράμματα τῆς προϊσταμένης αὐτῶν Ἐκκλησιαστικῆς Ἀρχῆς. Ἐν τοῖς γράμμασι τούτοις ἀναγράφεται ἢ αἰτία ἐλεύσεως, ὁ χρόνος τῆς διαμονῆς καὶ τὸ ἀκώλυτον ἢ μὴ τοῦ Ἱεροπρακτεῖν. Οἱ μὴ προσκομίζοντες τοιαῦτα γράμματα ἢ παραμένοντες ἢ παρατείνοντες, ἄνευ γνώμης καὶ ἀδείας τῆς οἰκείας Ἐκκλησιαστικῆς Ἀρχῆς τὴν διαμονὴν αὐτῶν, παραγγέλλονται ὅπως ἀπέλθωσιν ἐκεῖθεν τάχιστα, ἀπειθοῦντες δὲ, οἱ μὲν ἀρχιερεῖς καταγγέλλονται εἰς τὴν Ἱ. Σύνοδον, οἱ δὲ λοιποὶ κληρικοὶ καὶ μοναχοὶ ἀπομακρύνονται ἀποφάσει τοῦ οἰκείου τοῦ τόπου Ἀρχιερέως ἐκτελουμένη διὰ τῆς Ἀστυνομικῆς Ἀρχῆς, ἀποστελλόμενοι εἰς τὸν τόπον τῆς προελεύσεώς των.

Ἐπιπλέον Ἱερομόναχοι ἐξερχόμενοι τῆς Μονῆς δι' οἰανδήποτε δημοσίαν ὑπηρεσίαν ὀφείλουσι νὰ ἔχωσι τὴν πρὸς τοῦτο ἀδειαν τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου.

Ἐάν τις τῶν μοναχῶν, μὴ ἐγγεγραμμένος εἰς Μονὴν τοῦ Κράτους, περιέρχεται ἐν τῷ κόσμῳ, διατάσσεται ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου Ἀρχιερέως νὰ ἐγκαταβιῶσῃ εἰς τινὰ Μονήν. Ἀπειθῶν δὲ στέλλεται ὑπὸ τῆς Ἀστυνομικῆς Ἀρχῆς, κατ' αἴτησιν τοῦ οἰκείου Ἀρχιερέως, εἰς τινὰ τῶν ἐν τῷ Κράτει Μονῶν.

Ἄρθρον 21.

Πᾶς κληρικὸς καλούμενος νὰ δώσῃ μαρτυρίαν εἰς δικαστικὴν ὑπόθεσιν δὲν δύναται νὰ ἀρνηθῇ τὴν μαρτυρίαν αὐτοῦ. Οἱ Ἀρχιερεῖς, εἴτε ὡς μάρτυρες εἴτε ὡς μνηστὰι, ὀρκίζονται καὶ ἐξετάζονται ἐν τῇ κατοικίᾳ αὐτῶν, ἢ δὲ μαρτυρία αὐτῶν γενομένης αἰτήσεως ἀναγινώσκειται ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ. Τοῦτο ἰσχύει διὰ

πάντα τὰ Δικαστήρια. Ὅτι δὲ οἱ ἱερωμένοι γνωρίζουσιν ἐκ τοῦ Μυστηρίου τῆς Ἐξομολογήσεως ἀπαγορεύεται νὰ ὁμολογήσωσιν.

Προκειμένου νὰ κληθῶσιν ὡς μάρτυρες ὑπὸ Λαϊκοῦ Δικαστηρίου οἱ ὑπὸ Ἀρχιερέα κληρικοί ἢ μοναχοί, ἢ ἀρμοδία δικαστικὴ Ἀρχὴ ὀφείλει νὰ ἀνακοινῶι τοῦτο εἰς τὴν εἰκετὸν Ἀρχιερέα.

Οἱ κληρικοί, εἴτε ἀνακρινόμενοι εἴτε δημοσίαν ὑπηρεσίαν ἀναλαμβάνοντες, ἀντὶ ὄρκου παρέχουσι τὴν ἐξῆς διαβεβαίωσιν, οἱ μὲν Ἀρχιερεῖς «διαβεβαίωμαι ἐπὶ τῇ Ἀρχιερωσύνῃ μου κλπ.», οἱ δὲ πρεσβύτεροι καὶ διάκονοι «διαβεβαίωμαι ἐπὶ τῇ ἱερωσύνῃ μου κλπ.».

Ἡ οὕτω παρεχομένη διαβεβαίωσις ἔχει τὴν τοῦ κοινοῦ ὄρκου ἰσχὺν καὶ πᾶσα παράβασις, πλὴν τῶν ἐκκλησιαστικῶν ποινῶν, συνεπάγεται καὶ τὰς ἐπὶ ψευδορκίᾳ καὶ ἐπιορκίᾳ ποινὰς τοῦ Ποινικοῦ Νόμου, καταγινωσκομένης ὑπὸ τῶν Ποινικῶν Δικαστηρίων.

*Ἀρθρον 22.

Πᾶς ἔχων εὐλογον μετὰ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἀρχῆς παράπονον διὰ κατάχρησιν ἢ ὑπέρβασιν τῆς ἐξουσίας αὐτῆς, ἀναφέρεται πρὸς τὴν προϊσταμένην Ἐκκλησιαστικὴν Ἀρχήν.

*Ἀρθρον 23.

Διὰ πράξεις αὐτῆς κυρουμένων διὰ Προεδρικοῦ Διατάγματος προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων, ἢ Ἱερᾶ Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας ρυθμίζει τὰ τῆς ἐσωτερικῆς ζωῆς καὶ διοικήσεως τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος κατὰ τοὺς Ἐκκλησιαστικοὺς κανόνας. Ὡσαύτως δικαιούται ἢ Ἱερᾶ Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας νὰ καθορίσῃ τὰς σχέσεις αὐτῆς πρὸς τὰς ἑτεροδόξους ἐκκλησίας, τηρουμένων πάντοτε τῶν δικαιωμάτων τῆς Κυβερνήσεως, νὰ γνωματεύῃ ἐπὶ τῶν ὑποβαλλομένων αὐτῇ διδακτικῶν βιβλίων τῶν θρησκευτικῶν, νὰ καθορίσῃ τὰ τῆς ἐκδόσεως τοῦ ἐπισήμου Δελτίου, ἐν συνεννοήσει δὲ καὶ ἀποφάσει τοῦ Κεντρικοῦ Συμβουλίου τοῦ ΟΔΕΠ καὶ τὸ ὑπὲρ τοῦ Δελτίου τούτου ποσοστὸν κρατήσεων τῶν μισθοδοτουμένων ὑπὸ τοῦ ΟΔΕΠ, ὃν βαρύνουσιν αἱ δαπάναι τῆς ἐκδόσεως, καὶ νὰ λαμβάνῃ τὰ ἐκάστοτε κατὰ τοῦ προσηλυτισμοῦ ἢ ἀντιθρησκευτικῶν ἢ ἀντεκκλησιαστικῶν ἐνεργειῶν ἐνδεικνύμενα μέτρα.

*Ἀρθρον 24.

Ὁ Ἀρχιερεὺς δύναται νὰ ἀπουσιάσῃ ἀδείᾳ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ ἐγκρίσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Θρησκευμάτων.

Ἀπουσιάζων δὲ ἀδικαιολογήτως καὶ ἄνευ ἀδείας στερεῖται τῶν ἀποδοχῶν του, μετ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων, κοινοποιουμένην εἰς τὸ Κεντρικὸν Συμβούλιον τοῦ ΟΔΕΠ.

Ἄδεια ἀποδημίας ἐκτὸς τοῦ Κράτους χορηγεῖται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων, τῇ προτάσει τοῦ Προέδρου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

*Ἀρθρον 25.

Πᾶσα διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὸν παρόντα νόμον καταργεῖται.

*Ἀρθρον 26.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἀρχεται ἀπὸ τῆς δημοσίως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον ἐκδοθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 20 Ἰουλίου 1931.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Οἱ Ὑπουργοὶ

Ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης

Ἐπὶ τῆς Παιδείας κλπ.

Ν. Ἀβραάμ

Γ. Παπανδρέου

Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν

Β. Δεληγιάννης

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 21 Ἰουλίου 1931.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

Ν. Ἀβραάμ

ΝΟΜΟΣ 5142.

ΠΕΡΙ ΙΑΡΥΣΕΩΣ ΙΕΡΑΤΙΚΩΝ ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΩΝ*

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχόντες ἐπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 75 τοῦ Συντάγματος, ἐκδίδομεν τὸν ἐπόμενον Νόμον, ψηφισθέντα ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Περί Ἱερατικῶν Φροντιστηρίων.

*Ἀρθρον 1.

Πρὸς παρασκευὴν τῶν μελλόντων νὰ καταταχθῶσιν εἰς τὰς τάξεις τοῦ Ἐφημεριακοῦ Κλήρου ἰδούσιντο παρὰ τῇ Ρ.ζ.σ.σ. Ἱερατικῇ Σχολῇ καὶ τῇ Ἱερατικῇ Σχολῇ Ἁγίας Ἀναστασίας ἀνά δύο Ἱερατικὰ Φροντιστήρια, εἰς ἀνάστητον, εἰς τὸ ὅποιον ἢ φοίτησις διαρκεῖ ἐπὶ ἐ' σχολικὸν ἔτος καὶ ἐν κατώτερον εἰς τὸ ὅποιον ἢ φοίτησις διαρκεῖ δύο σχολικὰ ἔτη.

*Ἀρθρον 2.

1. Εἰς τὸ ἀνώτερον Ἱερατικὸν Φροντιστήριον ἐγγράφονται ἄνευ ἐξετάσεων οἱ ἔχοντες ἀπολυτήριον Γυμνασίου ἢ πτυχιοῦχοι διδασκαλείου, εἰς δὲ τὸ κατώτερον οἱ κλητικὸι ἀπολυτήριον Ἡμιγυμνασίου ἢ τῶν κατὰ τὸν νόμον 4397 κωμωτέρων ἐπαγγελματικῶν σχολείων καὶ τῶν πρὸς ταῦτα ἰσοτίμων ἢ ἐνδεικτικῶν προαγωγῆς ἐκ τῆς β' τάξεως ἐξαταξίου γυμνασίου ἢ πρακτικοῦ Λυκείου ἢ ἀπολυτήριον τῶν τῶν Ἑλληνικῶν σχολείων.

2. Ἴνα γίνῃ τις δεκτὸς πρὸς ἐγγραφήν εἰς ἀπολυτήριον τῶν φροντιστηρίων, εἰτὸς τῶν ἀνω προσηλυστικῶν

* Ἐφημερίς τῆς Κυβερνήσεως τευχ. πρῶτον ἀριθμ. φύλλου 207 τῆς 16 Ἰουλίου 1931.

δέον να είναι ἐκλελεγμένος ὡς τακτικὸς ἐφημέριος ὑπὸ τῆς κατὰ τὰς κειμέναις περὶ ἐνοριακῶν Ναῶν καὶ Ἐφημερίων διατάξεις ἐνοριακῆς συνελύσεως, ἢ δὲ ἐκλογή αὐτοῦ νὰ ἔχη ἐπικυρωθῆ ὑπὸ τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου.

3. Ἡ χειροτονία ὡς ἐφημερίων τῶν ὑπὸ τῆς ἐνοριακῆς συνελύσεως ἐκλεγέντων καὶ εἰς τὰ ἱερατικὰ φροντιστήρια ἐγγεγραμμένων γίνεται μετὰ τὴν ἐπιτυχῆ ἐκ τοῦ φροντιστηρίου ἀποφοίτησίν των, ἐκτὸς ἂν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς φοιτήσεως ἀποβάλλοι τι ἐκ τῶν ἀπαιτουμένων ποδὲς ἐκλογὴν προσόντων ἢ ἀσκήσῃ ὁ Μητροπολίτης τὸ ὑπὸ τῶν ἱερῶν κανόνων καὶ τῶν κειμένων νόμων παρεχόμενον αὐτῷ δικαίωμα ἐναντιώσεως.

4. Διαρκούσης τῆς φοιτήσεως αὐτῶν δύναται οἱ τροφῆμοι τῶν ἱερατικῶν Φροντιστηρίων νὰ χειροτονωῦνται διάκονοι.

Ἄρθρον 3.

1. Οἱ φοιτῶντες εἰς τὰ ἱερατικὰ Φροντιστήρια τῆς Ριζαρείου Σχολῆς καὶ τῆς Σχολῆς τῆς Ἁγίας Ἀναστασίας εἶναι ὑπότροφοι τοῦ Ταμεῖου Ἀποδοχῶν Κλήρου Ἑλλάδος (ΤΑΚΕ) διαιτῶνται δὲ ὑποχρεωτικῶς ἐν ταῖς οἰκοτροφείοις τῶν Σχολῶν τούτων. Ἡ ὑποτροφία ὀρίζεται εἰς δραχμὰς δεκακοσίας μηνιαίως καταβαλλομένη εἰς τὰς εἰρημένας Σχολὰς, καθ' ἃ Ἐπιμετρονικὴ ἀπόφασις θέλει ὁρίσει, ἐπὶ δέκα μῆνας ἐκάστου σχολικοῦ ἔτους, καθ' οὗς διαρκοῦν ὑποχρεωτικῶς τὰ μαθήματα.

2. Εἰς μαθητὰς ἀποτυγχάνοντας κατὰ τὰς ἐξετάσεις τάξεώς τινος τῶν ἱερατικῶν φροντιστηρίων παρέχεται ἡ ὑποτροφία μόνον ἐπὶ ἓν ἀκόμη δεκάμηνον καὶ μόνον ἐφ' ἅταξ.

3. Οἱ ἐκ τῶν ἐκλεγέντων ὄντες ἐκπαιδευτικοὶ λειτουργοὶ δικαιούνται ἐκπαιδευτικῆς ἀδείας διὰ τὸν χρόνον τῆς εἰς τὰ ἱ. Φροντιστήρια φοιτήσεώς των.

Ἄρθρον 4.

1. Τὸ διδακτικὸν προσωπικὸν τῶν διατηρουμένων ἱερατικῶν Σχολῶν καὶ τῆς Ριζαρείου Ἐκκλησιαστικῆς Σχολῆς ὑποχρεοῦται ν' ἀναλάβῃ τὴν διδασκαλίαν μαθημάτων εἰς τὰ ἱερατικὰ φροντιστήρια μέχρι συμπληρώσεως τῶν ὑπὸ τοῦ νόμου 4373 ὀριζομένων ὑποχρεωτικῶν ὡρῶν διδασκαλίας. καὶ πέραν δὲ τούτων τῆ συγκαταθέσει των μέχρι τῶν ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ νόμου ἐπιτροφεμένων ὡρῶν καὶ ἐπὶ καταβολῆ τοῦ κεινομισμένου ἐπιμισθίου.

2. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν τὸ προσωπικὸν τῶν ἱερατικῶν Σχολῶν δὲν ἐπαρκεῖ, δύναται νὰ ποσοθεθῆ ἀνάλονος ἀριθμὸς ποδὲς τῆς ἀνάγκης τοῦ Φροντιστηρίου καθηγητῶν ἐκ τῶν ἔχόντων τὰ προσόντα ποδὲς δι' ὁρισμὸν εἰς τὰ σχολεῖα τῆς Μέσης Ἐκπαιδευσεως καὶ ἐπὶ τῇ βῆσει τῶν δι' ἐκάστην εἰδικότητα καθηγητῶν ὑπὸ τῶν κειμένων διατάξεων ὀριζομένων ὡρῶν διδασκαλίας.

3. Ἡ Διεύθυνσις τῶν σπουδῶν ἀμφοτέρων τῶν φροντιστηρίων ἀνατίθεται εἰς τὸν Διευθυντὴν τῶν Σχολῶν ἐπὶ ἐπιμισθίῳ μὴ δυναμένῳ νὰ ὑπερβῆ τὸ 1)3 τῶν μηνιαίων ἀποδοχῶν του.

Ἄρθρον 5.

Ἡ Ἐφορεία τῆς Ἱερατικῆς Σχολῆς Ἁγίας Ἀναστασίας καὶ τὸ Συμβούλιον τῶν ἐκτελεστῶν τῆς διαθήκης Ριζάρη ἀσκοῦσιν ἐπὶ τῶν προσηγορευμένων εἰς ἐκάστην τῶν Σχολῶν τούτων Ἱερατικῶν Φροντιστηρίων τὴν αὐτὴν δικαιοδοσίαν, ἣν καὶ ἐπὶ τῶν οἰκείων Σχολῶν.

Ἄρθρον 6.

Πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν ἀπαιτουμένων διὰ τὴν λειτουργίαν τῶν Ἱερατικῶν Φροντιστηρίων δαπανῶν (νέας ἐγκαταστάσεως οἰκοτροφείων, ἀποζημιώσεως τοῦ διοικητικοῦ προσωπικοῦ διὰ τὴν πρόσθετον τῶν φροντιστηρίων ὑπηρεσίαν, μὴ δυναμένης νὰ ὑπερβῆ τὸ 1)2 τῶν ἀποδοχῶν των, καὶ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 4 τοῦ παρόντος καταβολῆς ἐπιμισθίου εἰς τὸ διδακτικὸν προσωπικὸν κλπ.) παρέχεται κατ' ἔτος ἐπιχορηγίαι εἰς βῆρος τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Ἐπιμετρονικῆ Παιδείας καὶ Θεσηκευμάτων ἐκ 300.000 δραχμῶν εἰς τὴν Ἱερατικὴν Σχολὴν Ἁγίας Ἀναστασίας, ἐκπεξαγομένης ἕνεκα τούτου καὶ τῆς εἰς τὴν Ριζαρείου Σχολὴν παρορευμένης δυνάμει τοῦ νόμου 3247 ἐπιχορηγήσεως διὰ τὴν διαφορὰν ἀποδοχῶν τοῦ διδακτικοῦ καὶ διοικητικοῦ προσωπικοῦ κατὰ 500.000 δραχμὰς ἑτησίως.

Ἄρθρον 7.

1. Τὸ ἀναλυτικὸν καὶ ὡρολόγιον πρόγραμμα τῶν Ἱερατικῶν Φροντιστηρίων ὡς καὶ τὰ χρησιμοποιηθῆσόμενα εἰς αὐτὰ διδακτικὰ βιβλία ὀρισθῆσονται δι' Ἐπιμετρονικῆς πράξεως μετὰ κόηταριν τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου, στηριζομένη εἰς γνωμοδότησιν τῆς Ἱερατῆς Συνόδου καὶ τῶν οἰκείων ἐφορειῶν.

2. Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον θέλουσιν ὀρισθῆ καὶ τὰ τῶν ἐγγραφῶν, ἀπουσιῶν, ποινῶν, ἐξετάσεων καὶ πτυχίων τῶν μαθητῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β΄.

Περὶ Ἱερατικῶν Σχολῶν.

Ἄρθρον 8.

1. Ἡ ἐν ταῖς διατηρουμέναις Ἱερατικαῖς Σχολαῖς ὡς καὶ τῇ ἀναφερομένη Ριζαρείῳ Ἐκκλησιαστικῇ Σχολῇ ἐκπαιδευσις εἶναι πενταετής.

2. Εἰς τὴν α' τάξιν τῶν Ἱερατικῶν Σχολῶν γίνονται δεκτοὶ κατόπιν εἰσιτηρίων ἐξετάσεων οἱ ἔχοντες ἐνδεικτικὸν προαγωγῆς τῆς β' τάξεως: ἐξαιτεῖται νυμνασίου ἢ Πρακτικοῦ Λυκείου καὶ ἀπολυτήριον Ἡμιγυμνασίου.

3. Αἱ τέσσαρες κατώτεροι τάξεις τῶν Ἱερατικῶν Σχολῶν ἀντιστοιχοῦν πρὸς τὰς τέσσαρας ἀνωτέρας τάξεις τῶν κλασικῶν Γυμνασίων.

4. Οἱ ἐκ τινος τῶν κατωτέρων τάξεων τῶν Ἱερατικῶν Σχολῶν προερχόμενοι μαθηταὶ δύναται νὰ ἐγγραφῶσιν εἰς ἀντίστοιχον τάξιν τοῦ κλασικοῦ Γυμνασίου κατόπιν κατατακτικῶν ἐξετάσεων συμφώνως πρὸς τὰς περὶ κατατακτικῶν ἐξετάσεων τῶν ἐξ ἰδιωτικῶν σχολείων προερχομένων κειμέναις διατάξεις. Οἱ δὲ ἐκ τῶν ἡδὴ φοιτῶντων ἔχοντες ἐνδεικτικὸν προαγωγῆς

τῆς δ' τάξεως δύνανται νὰ τύχωσιν ἀπολυτηρίων Γυμνασίου, ὑφιστάμενοι τὴν ὑπὸ τῶν κειμένων διατάξεων προβλεπόμενῃν ἀπολυτήριον ἐξέτασιν διὰ τοὺς ἐκ τῶν ἰδιωτικῶν σχολείων ἀπολυομένους μαθητάς.

Ἄρθρον 9.

Τὸ πτυχίον τῶν Ἱερατικῶν Σχολῶν παρέχει τὸ δικαίωμα ἐγγραφῆς μόνον εἰς τὴν Θεολογικὴν Σχολὴν τοῦ Πανεπιστημίου ἢ ἐκλογῆς εἰς ἐφημεριακὰς θέσεις κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου «περὶ ἐνοριακῶν ναῶν καὶ ἐφημερίων».

Μεταβατικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 10.

Ἡ κατὰ τὸν παρόντα νόμον λειτουργία τῶν Ἱερατικῶν Σχολῶν καὶ τῶν Ἱερατικῶν Φροντιστηρίων θὰ ἀρχίσῃ ἀπὸ τοῦ σχολικοῦ ἔτους 1931—1932.

Ἄρθρον 11.

Ἐκ τῶν λειτουργουσῶν δημοσίων Ἱερατικῶν Σχολῶν διατηρεῖται ἐκτός τῆς Ριζαρείου καὶ ἡ Ἱερατικὴ Σχολὴ τῆς Ἁγίας Ἀναστασίας, πᾶσαι δὲ αἱ λοιπαὶ καταργοῦνται, τῶν μαθητῶν οὐτῶν δικαιουμένων νὰ ἐγγραφῶσιν εἰς τὰς ἀντιστοίχους τάξεις εἴτε τοῦ Γυμνασίου εἴτε τῶν διατηρουμένων Ἱερατικῶν Σχολῶν. Διὰ Π. Δ ατάγματος ἐκδιδουμένου προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Παιδείας ἐντός μηνὸς ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, δύνανται νὰ ἐπιτραπῇ ἢ διατήρησις καὶ ἄλλων ἐκ τῶν διὰ τοῦ προηγουμένου ἐδουφίλου καταργουμένων Σχολῶν.

Διὰ Π. Δ αταγματος, ἐκδιδουμένου προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Παιδείας, δύνανται νὰ ἀναστοιχῶσιν Ἱερατικαὶ Σχολαὶ εἰς πρωτεύουσας νομῶν ἕα' ὅσον ἐξασφαλιστῆναι τὰ μέσα συντηρησεώς των ἐξ ἰδίων αὐτῶν πόρων.

Ἄρθρον 12.

Οἱ ἐκ τῆς β' τάξεως τῶν νῦν ἐξεταζῶν Ἱερατικῶν Σχολῶν προαχθέντες μαθηταὶ ἐγγράφονται ἄνευ ἐξετάσεων εἰς τὴν α' τῆσιν τῶν κατὰ τὸν παρόντα νόμον μεταρρυθπιμένων εἰς ἐξαταξίους Σχολῶν.

Οἱ δὲ ἐκ τῆς α' τάξεως αὐτῶν προαχθέντες θὰ φοιτήσωσιν εἰς τὴν κατ' ἐξέτασιν μόνον κατὰ τὸ προσηγῆς σχολικὸν ἔτος 1931—1932 μέλλουσαν νὰ λειτουργήσῃ β' τῆσιν τοῦ τύπου τῶν ἐξαταξίων.

Ἄρθρον 13.

Τὸ προσωπικὸν τῶν καταργουμένων Ἱερατικῶν Σχολῶν μετατίθεται εἰς ἄλλας κενὰς ἀμοιβάθμιους θέσεις τῶν σχολείων τῆς Μέσης Ἐκπαίδευστος ἢ τῶν διατηρουμένων Ἱερατικῶν Σχολῶν μετὰ παραγοῶν δὲ κενῶν τοιοῦτων ἀπολύεται τῆς ἀπηρεσίας διὰ κατάργησιν θέσεως.

Ἄρθρον 14.

Διὰ Π. Δ ἐνδοθησομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας καὶ τῶν Ὁρηκογενημάτων, μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῶν ἐκτελεστικῶν τῆς διαθήκης Ριζαρείου, δύνανται νὰ τροποποιηθῇ ἡ ἰσχύων ὄργανισμός τῆς λειτουργίας τῆς Ριζαρείου Σχολῆς.

Ἄρθρον 15.

Τὸ ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 6 τοῦ νόμου 4596 «περὶ Ἱερονηρῶν» προβλεπόμενον πρὸς πρακτικὴν μόρφωσιν τῶν Ἱερονηρῶν φροντιστήριον ὑποχρεοῦται νὰ ἰδρῶσῃ ἡ Ριζαρείου Ἐκκλησιαστικὴ Σχολὴ ἄνευ προσθέτου πινὸς ἐπιχορηγήσεως.

Ἄρθρον 16.

Οἱ ἀποφοιτήσαντες κατὰ τὸ σχολικὸν ἔτος 1929—1930 ἐκ τοῦ μονοταξίου τμήματος τοῦ Ἱεροδιδασκαλείου Κύπρου ἐξερμιοῦνται ὡς πρὸς τὰ ποσοστὰ διορισμοῦ μετὰ τοὺς πτυχιούχους τῶν μονοταξίων διδασκαλείων τῆς Κρήτης.

Ἄρθρον 17.

Καταργεῖται πᾶσα διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὸς τοῦ παρόντος, οὐκ ἰσχύς ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον ἐκδοθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 10 Ἰουλίου 1931

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

Ἀλέξανδρος Ζ. Ψήμης

Οἱ Ὑπουργοὶ

Ἐπὶ τῆς Παιδείας

Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν

Γ. Παπανδρέου

Β. Δεληγιάννης

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 15 Ἰουλίου 1931

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

Ν. Ἀβραάμ

Ἡ ΕΝΩΣΙΣ ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΩΝ ΚΑΙ Ο "ΠΑΝΤΑΙΝΟΣ",

Καίτοι γνωρίζω πόσον ἀνιερῶν εἶναι διὰ τοὺς ἀναγνώστὰς νὰ ἐπανέρχεται τι, πολλάκις ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ θέματος, ἀναγκάζομαι καὶ πάλιν—δριστικῶς διὰ τελευταίαν φοράν—νὰ ἀπαντήσω εἰς τὸ ἐπίσημον δελτίον τοῦ Πατριρχείου Ἀλεξανδρείας ὁ «Πάνταϊνος», ὅπου ἐν τῇ φύλλῳ τῆς 28ης Ἰουλίου παρέχει εἰσὶν ἀπάντησιν εἰς τὴν τελευταίαν ἐν τῇ «Ἐκκλησίᾳ» ἐπιστολήν μου περὶ Ἠρώσεων.

Ὡς εἶναι γνωστὸν, ἐν τῇ «Ἐλευθέρῳ Βήματι» τῆς 25ης Μ. Ἰου. καὶ ἐν τῇ «Ἐκκλησίᾳ» τῆς 20ης Ἰουλίου καὶ 11ης Ἰουλίου ἔβραρα τὰς περὶ ἐνώσεως τῶν Ἐκκλησιῶν ἀπέψεις μου, τῶν διακόνων τὸ πόρισμα δύναται νὰ διατυπωθῇ συντόμως ἐν ταῖς ἐξῆς 10 ἀρθροῖς: α') Εἰς τὸν αἰῶνά μας, τὸν ἐπίλοιπὸν διέπει πνεῦμα ἰσομμισμοῦ, ἡ ἐνωσις τῆς ἐνώσεως ἐνέχει τι τὸ προσωποῦν, καὶ ἐν ποσῶ ἐπευχρῶνεται αὕτη θὰ εἶχῃ τι τὸ ἐξωτερικὸν καὶ τὸ κατ' ἐπιφάνειαν. β') Αἱ Ἐκκλησίαι, διαμορφωθείσαι ὡς ἔχουσιν, κατόπιν μακράωνος ἱστορικῆς ἐξελίξεως, εἶναι δυσχερέστατον,

να μὴ εἶπω ἀδύνατον, αἴφνης νὰ ἀγνοήσωσιν αὐτὴν γ') Ἡ ἔνωσις, ὡς παραδλέπουσα τὴν ἐξ ἱστορικῶν λόγων προελθεύσαν ἰδιάζουσαν διαμόρφωσιν ἐκαστῆς Ἐκκλησίας, θὰ ἦτο ἀπὸ τινος ἀπόψεως βλαπτικὴ διὰ τὴν θρησκευτικὴν ζωὴν, ἥ τις μοιραῶς εἶναι συνυφασμένη πρὸς τὴν ἐθνικὴν καὶ πνευματικὴν ζωὴν ἐκάστου λαοῦ. δ') Ἐν τῇ προσπάθειᾳ ἐνώσεως Ἐκκλησιῶν οὐδένα ρόλον ἐπιτρέπεται νὰ παίξουν πολιτικὰ ἐλαττήρια καὶ βλάβεις. ε') Ὡς ἔνωσις ἐν χριστιανικῷ πνεύματι δὲν δύναται νὰ νοηθῇ ὁ συνασπισμὸς Ἐκκλησιῶν κατὰ Ἐκκλησίας ἢ Ἐκκλησιῶν, ὅπερ θὰ ἦτο τι ὅλως ἀντιχριστιανικόν. στ') Πρὶν ἢ γίνῃ συζήτησις διὰ τὰς λεπτομερείας, ἔδει νὰ ἐξετασθῇ ἐὰν ὑφίσταται ὁμοφωνία εἰς τὴν δόξιν. Ὡς γνωστὸν θεμελιώδης ἀρχὴ τῆς ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας εἶναι ὅτι δύο εἶναι αἱ πηγαὶ τῆς θρησκείας, ἡ ἀγία Γραφή καὶ ἡ ἱερὰ Παράδοσις. Ἀποδέχεται σαφῶς καὶ ἐπισήμως τὴν θεμελιώδη ταύτην ἀρχὴν ἡ ἀγγλικανικὴ Ἐκκλησία ὡς ἐνιαυτὸν ὄν; ἂν ναί, δύναται νὰ γίνῃ συζήτησις καὶ ἐπὶ τῶν λεπτομερειῶν ἂν ὄχι, ἡ περαιτέρω συζήτησις εἶναι καθαρὰ ματαιοπониᾶ ζ') Ἡ μεγαλύτερα δυσχέρεια διὰ τὴν ἔνωσιν δὲν ἐγκρίεται, ὡς συνήθως νομίζεται, εἰς τὰς δογματικὰς διαφορὰς, αἵτινες δὲν συγκινοῦν τὰ πλήρη καὶ ἐνδιαφέρον κυρίως τοὺς εἰδικοὺς θεολόγους, ἀλλ' εἰς τὰς τελετουργικὰς διαφορὰς. η') Ἡ εὐχὴ τῆς Ἐκκλησίας «ὅπερ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως» καὶ οἱ λόγοι τοῦ Σωτῆρος «ἴνα πάντες ἔν ὧν» κακῶς ἐξηγοῦνται ὡς ἀναφερόμενοι εἰς τὴν ἔνωσιν ἑλληνικῆς καὶ ἀγγλικανικῆς Ἐκκλησίας; ἀναφέρονται εἰς τὴν ἔνωσιν πάντων τῶν ἀνθρώπων, οὐ μόνον τῶν Χριστιανῶν, ἀλλὰ καὶ τῶν μὴ Χριστιανῶν, ἐπιτυγχανομένην οὐχὶ δι' ὑποχωρήσεων καὶ συμβιβασμῶν ἀλλὰ διὰ προσχωρήσεως εἰς τὴν ἀλήθειαν τῶν μὴ κατεχόντων ταύτην ἢ δ' ὀρθόδοξος Ἐκκλησία δομᾶται, ὡς γνωστόν, ἐκ τῆς προϋποθέσεως ὅτι κατέχει καὶ δὲν ζητεῖ τὴν ἀλήθειαν θ') Ἡ ἔνωσις δὲν εἶναι ὑπόθεσις ὀρισμένων ἱεραρχῶν ἢ καὶ μόνης τῆς Ἱεραρχίας, οὔτε μίας μερίδος ἐν ἐκκλησίᾳ τινί, ἀλλ' εἶναι ζήτημα ἀφορῶν ὀλοκλήρου τὴν Ἐκκλησίαν, ἱεραρχίαν καὶ ποιμνιον· καὶ δὲν ἀρκοῦν πρὸς λύσιν αὐτοῦ τάσεις ἢ ἀποράσεις ἀτόμων ἢ καὶ ὀρισμένης μερίδος, ἀλλ' ἀπαιτεῖται ἀθροικτικὴ καὶ ἐπίσημος ἐκδήλωσις ὀλοκλήρου τῆς Ἐκκλησίας, ἥ ἢ κοινὴ συνείδησις εἶναι τὸ ἀνώτατον κριτήριον ἐν αὐτῇ. ι') Ἀντὶ τῆς ἀνεπιτεύκτου ἐνώσεως δεόν νὰ ἐπιδιωχθῇ ἡ φιλικὴ κοινωνία τῶν Ἐκκλησιῶν, πρὸς ἐπίτευξιν συνεργασίας αὐτῶν ἐπὶ ἠθικοῦ καὶ κοινωνικοῦ πεδίου, τὴν ὅποσαν οὐδόλως δύναται νὰ παρεμποδίσουν αἱ ὑπάρχουσαι δογματικαί, διοικητικαὶ καὶ τελετουργικαὶ διαφοραί, ὡς ἀνέπτυξα ἐν τῇ ὁμιλίᾳ μου ἐν τῇ μητροπόλει τῆς Λωζάνης τὸ 1927.

Διατυπῶν τὰς ὡς ἄνω ἀντιλήψεις περὶ ἐνώσεως, ἐξέθεσα αὐτὰς ὡς γνώμας μου, οὐχὶ θεδαίως ἀλαθῆτους ἐφόσον οὐδένα ἀποδέχομαι ἐπὶ τῆς γῆς ἀλάθη-

τον παρεκάλουν δὲ τοὺς ἀντιφρονούντας νὰ ἐκθέσουν τὰς ἀντιρρήσεις τῶν, ἵνα ἐκ τῆς συζητήσεως προκύψῃ ἡ ἀλήθεια. Κατὰ ταῦτα ἐδικαιοῦτο καὶ ὁ «Πάνταϊνος» νὰ ἀντικρούσῃ τὰς γνώμας μου καὶ δι' ἀντικειμενικῆς συζητήσεως νὰ καταδείξῃ τὸ κατὰ τὴν ἀντιλήψιν τοῦ ἐσφαλμένον αὐτῶν. Ἀντὶ τούτου, κατὰ τὴν συνήθη μέθοδον τῶν στερουμένων σοβαρῶν ἐπιχειρημάτων, ἀπέφυγεν οὐρανθήποτε σοβαρὰν ἀντίκρουσιν τῶν γνώμων μου, ἀ; ἐζήτησεν ἀπλῶς νὰ διαβάλλῃ δι' ὑπαινιγμῶν καὶ χιουμοριστικῶν ἐκφράσεων, ἀντικειμένων εἰς τὴν σοβαρότητα ἐπισήμου ἐκκλησιαστικοῦ ὄργανου, ὅπερ νομίζω ἔδει μετὰ πλείονος σεβασμοῦ νὰ ἐκφράζεσθαι περὶ ἐπιστήμονος ζητούντος ἐκ χρηστοῦ συνειδότος νὰ διαφωτισθῇ ζήτημα τόσο ἐνδιαφέροντος καὶ διατυποῦντος τὴν κρατοῦσαν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἀντιλήψιν.

Εἶναι ὄντως λυπηρὸν ὅτι ἐν εἰκοστῷ αἰῶνι ἐπίσημον ὄργανον Ἐκκλησίας, ἀντὶ νὰ ζητῇ φῶς διὰ τόσον σοβαρὸν ζήτημα, ζητεῖ νὰ παρακωλύσῃ τὴν ἐλευθέραν συζήτησιν καὶ νὰ παρεμποδίσῃ τοὺς λαϊκοὺς θεολόγους καὶ τοὺς καθηγητὰς τῆς θεολογίας ἀπὸ τοῦ νὰ ἐκφέρουν τὴν γνώμην των ἐπὶ καθαρῶς θεολογικοῦ ζήτηματος, ἐφόσον, ἐνοεῖται, ἡ γνώμη των ἀντίκειται πρὸς τὰς γνώμας τοῦ «Πανταίνου» καὶ τῶν περὶ αὐτὸν! Καὶ ὅμως δὲν θὰ ἔπρεπε κατὰ τοιοῦτον τρόπον νὰ λησμονῶνται ἢ καὶ νὰ ὑποτιμῶνται αἱ ἀνεκτίμητοι ὑπηρεσίαι τὰς ὅποιας προσέφεραν καὶ προσφέρουσι οἱ λαϊκοὶ θεολόγοι εἰς τὴν θρησκευτικὴν ἰδέαν καὶ τὴν Ἐκκλησίαν, οὐ μόνον ἀπὸ καθαρῶς ἐπιστημονικῆς ἀπόψεως, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ πρακτικῆς. Καὶ θὰ ἤρκει πρὸς τοῦτο νὰ ὑπομνήσω πῶς εἰργάσθησαν ἐν τῇ παγγχριστιανικῇ συνεδρίῳ τῆς Λωζάνης τὸ 1927 οἱ Ἕλληνες λαϊκοὶ θεολόγοι, συντελέσαντες οὐκ ὀλίγον εἰς τὴν ὀρθὴν κατεύθυνσιν τοῦ ζητήματος τῆς ἐνώσεως, διὸ καὶ ἐπέσπασαν τὰ ἐγκάρδια συγχαρητήρια τοῦ Πριμᾶτου τῆς Πολωνίας καὶ πάντων τῶν φίλων τῆς Ἀληθείας. Εἶμαι δὲ πεπεισμένος ὅτι ὅπουδῆποτε ἂν παρίσταντο λαϊκοὶ θεολόγοι δὲν θὰ ἐλησμόνουν τὴν θεμελιώδη ἀρχὴν τῆς ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας περὶ δύο πηγῶν αὐτῆς, τῆς ἀγίας Γραφῆς καὶ τῆς ἱερᾶς Παραδόσεως.

Ἐν τέλει ἐπαφίεμαι εἰς τοὺς ἀναγνώστας νὰ χαρακτηρίσουν τὸν τρόπον τῆς συζητήσεως τοῦ «Πανταίνου», ὅστις ἐνῶ ἐν προηγουμένῳ φύλλῳ του, δι' ἐντυπωσιακοὺς λόγους, κατέκρινε τὰς περὶ ἐνώσεως ἀπόψεις μου ὡς «ἄκρως προτεσταντικᾶς», ἐν τῷ τελευταίῳ φύλλῳ χαρακτηρίζει τὰς αὐτὰς ἀπόψεις μου ὡς ἀπόψεις «Ἡρακλέους τῆς ὀρθοδοξίας»!

Καθ' ὃ εἶχον δικαίωμα καὶ καθήκον ἐξέθεσα εἰλικρινῶς τὰς περὶ ἐνώσεως γνώμας μου, αἵτινες ἔχω τὴν ἀπόλυτον πεποίθησιν ὅτι ἀντιπροσωπεύουν τὸ γνήσιον πρόβλημα τῆς Ἐκκλησίας, ἀδιαφορῶν πόλους θὰ εὐχαριστήσω καὶ πόλους θὰ δυσαρεστήσω καὶ ἔχω ὡς καθοδηγόν τὸ «φίλος μὲν Πλάτων φιλότατη δ' ἢ

ἀλήθεια». Θεωρῶν πᾶσαν περαιτέρω συζήτησιν μετὰ τοῦ «Πανταίνου» ὡς περιττὴν καὶ ἄσκοπον, θὰ ἐπανάελθω ἐπὶ τοῦ ζητήματος ὅταν κρίνω τοῦτο ἀναγκαῖον, βέβαιος ὅτι τὸ προσεχὲς μέλλον πασιφανῶς θὰ καταδείξῃ ποῦ εἴρσκεται ἡ ἀλήθεια.

Α. Σ. ΜΠΑΛΑΝΟΣ

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΩΝ ΣΤΗΛΗ

Ὁ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων Δαμιανός.

Τῆ Παρασκευῇ τῆς παρελθούσης Ἐβδομάδος (14 Ἀυγούστου) μετὰ μακρὰν νόσον, παραταθείσιν ἐπὶ δύο καὶ πλέον ἔτη, καὶ ἐν ἡλικίᾳ 83 ἐτῶν, ἀποθανὼν, ἐκηδεύθη τῇ ἐπαύριον, μετὰ μεγάλης πομπῆς, τῆς προεούσης εἰς τὸ ἀξίωμα αὐτοῦ, ὁ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων Δαμιανός. Ἡ μακρὰ πατριαρχεῖα αὐτοῦ, παραταθείσιν ἐπὶ τοιὰκοντα καὶ τρία ἔτη (1897-1931) ὑπῆρξεν ἰληθῶς πολυκύμαντος καὶ πλήρης περιπετειῶν, ὧν τραγικωτέρα ἢ κατὰ τὸν παγκόσμιον πόλεμον ἀπαγωγὴ καὶ κρίσεις τοῦ Πατριάρχου μετὰ τῆς περὶ αὐτὸν Ἱερᾶς Συνόδου εἰς Δαμασκὸν ἐπὶ διετίαν καὶ πλέον. Χάριν τῶν ζητημάτων τοῦ Πατριαρχείου καὶ τῆς Ἀγιοταφικῆς Ἀδελφότητος ὁ Πατριάρχης Δαμιανός μετέβη εἰς ΚΠολιν καὶ εἰς Λονδίνον. Καὶ ἐστρατεύτο μὲν μορφώσεως, ἀλλ' εἶχεν ἀποκτήσει μεγάλην πείραν τῶν ἐκκλησιαστικῶν πραγμάτων. Τ' ἀπασχολήσαντα δὲ τὴν μακρὰν πατριαρχεῖαν αὐτοῦ ζητήματα, ἄτινα, δυστυχῶς, οὐκ ἄπαξ ἔφερον αὐτὸν εἰς ἀντίθεσιν πρὸς τὴν Ἀδελφότητα, ὑπῆρξαν τὰ τῶν Ἑσωτερικῶν Κανονισμῶν τῆς Ἀδελφότητος, ἡ τακτικὴ οἰκονομικὴ διαχείρισις πρὸς περιστολὴν τῶν ἐπ' αὐτοῦ ἐξογκωθέντων χρεῶν τοῦ Παναγίου Τάφου καὶ ἡ ἀποσβέσις τούτων καί, τέλος, αἱ ἀξιώσεις τῶν ἀρθροφάνων ὀρθοδόξων, δι' ὧν ἐζητεῖτο ἡ μεταβολὴ τοῦ αἰωνοδίου καθεστώτος τῆς Σιωνιτικῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς Ἀγιοταφικῆς Ἀδελφότητος. Καὶ τὸ μὲν πρῶτον ζήτημα οὐκ ὀρθῶς ἐλύθη, μάλιστα μετὰ τὴν ἐπελθοῦσαν ἐξέλιξιν καὶ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς αὐτοσυνειδήσεως τῆς Ἀγιοταφικῆς Ἀδελφότητος, χάρις εἰς τὴν ὑπὸ τῆς μεγάλωνδμου Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Σικυροῦ προκληθεῖσαν πνευματικὴν κίνησιν· ἀλλ' οἱ Κανονισμοὶ δὲν ἐφηρομόσθησαν ἐν τῇ πραγματικότητι. Ἐπίσης ἐτακτοποιήθη τὸ ζήτημα, τῆς, διὰ τῆς πωλήσεως κτημάτων τῆς Ἀδελφότητος, ἀποσβέσεως τῶν χρεῶν καὶ τῆς οἰκονομικῆς διαχείρισεως διὰ τοῦ νόμου τῆς 23 Ἀυγούστου 1921, διὰ τὴν λύσιν δὲ τοῦ ζητήματος τούτου χάριτες ὀφείλονται εἰς τὴν Ἀγγλικὴν Κυ-

βέρνησιν τῆς Παλαιστίνης, ἧτις διὰ τὸ χρεωπτασίον προέλαβεν οἰκονομικὴν καταστροφὴν. Τὸ δὲ ζήτημα τῶν ἀξιώσεων τῶν ἀρθροφάνων, ἀπὸ πολλοῦ κυρίως, διὰ τῶν ἐνεογειῶν ξένων προπαγανδῶν, ἀρξάμενον ἐξεδηλώθη ζωηρότερον καὶ θορυβώδεστερον μετὰ τὴν ἀνακήρυξιν τοῦ τουρκικοῦ Συντάγματος (1908). Ὁ Πατριάρχης Δαμιανός, πρὸς τὴν ἰδιογενῆ πολιτικὴν, ἦν ἐν τῇ ἀκμῇ τοῦ ζητήματος ἐχθράξαι, τείνων εἰς ὑποχωρήσεις, καὶ ἦτις ἔφερον αὐτὸν εἰς ῥιζικὴν κρίσιν πρὸς τὴν Ἀδελφότητα, μετὰ τὴν ὑπὸ τῆς τουρκικῆς Κυβερνήσεως νομικὴν καὶ θεωρητικὴν λύσιν τοῦ ζητήματος, τὴν σύμφωνον μᾶλλον πρὸς τὰ δέκαια τῆς Ἀδελφότητος, ἐτήρησεν ἀντιθέτως τὴν προσηκουσάν στάσιν, προασπίσας τὰ δέκαια ταῦτα. Μετὰ τὴν ἀγγλικὴν κατοχὴν τῆς Παλαιστίνης προέκυψε καὶ πάλιν, καὶ δὴ μετὰ τὸ σφάλμα τῆς ἐκλογῆς τοῦ Νικαρέτ Κλεόπα, τὸ σοβαρότερον ζήτημα τῶν ἀξιώσεων, καιρίως θίγον τὰ θέσεις τοῦ καθεστώτος τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας Ἱεροσολύμων, προέβη δὲ ἡ ἀγγλικὴ Κυβέρνησις τῆς Παλαιστίνης εἰς ἔρευναν τοῦ ζητήματος δι' Ἐπιτροπῶν ἐξ Ἀγγλῶν ὑπαλλήλων, ὧν τὰ πορίσματα ἐδημοσιεύθησαν διὰ τῶν Ἐκθέσεων Μπέρτοραμ-Λούκ (1921) καὶ Μπέρτοραμ-Ράγκ (1923). Δυστυχῶς οἱ διαποσειεῖς Ἀγγλοὶ ἐρευνηταί, παρὰ τὴν ἐπιμέλειαν, ἦν κατέβαλον πρὸς ἀντικειμενικὴν μελέτην τῶν ζητημάτων, κατέληξαν ἐν πολλοῖς εἰς ἐσφαλμένα συμπεράσματα, τείνοντα μᾶλλον εἰς ἀλλοίωσιν τοῦ χροσκηροστοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων καὶ τὸ ἀπαίσιον ἐν αὐτῷ ἐσχύοντος ἰσοῦ καὶ ἀπαρδιόστου καθεστώτος. Τοῦτου ἕνεκα δὲν διεροθυμίσθη εἰς ἐπισημικῶς τὸ ζήτημα τῶν ἀξιώσεων, ὅπερ ἐπλήρωτε σχεδὸν τὴν μακρὰν πτωτοργεῖαν τοῦ ἐκλεπόντος Πατριάρχου καὶ ὅπερ ὑπῆρξεν ἡ πηγὴ τῶν μεγάλων θλίψεων αὐτοῦ. Ἡ Ἀδελφότης καὶ ἐπὶ τοῦ ἱερμνήστου Πατριάρχου Δαμιανοῦ ἐν τῷ ζητήματι τῶν Προσκυνημάτων ἐτήρησε τὴν ἀμοζούσαν στάσιν, ἐκτός δὲ τῆς ἀπωλείας τῆς θέσεως τοῦ «Ἡάτεσ ἡμῶν» τὸ καθεστὸς τῶν ἰερώων Προσκυνημάτων παραμένει ἀναλλοίωτον. Τελευταίως ὁ Πατριάρχης ἐστρατεύε τὴν προσοχὴν του εἰς τὴν Καπερνοκὸν, πολλὰ κατακλιπαρήσας, δὲν ἐπόφθασε δὲ νὰ ἴδῃ ἀναγερόμενον τὸν ἐκ τοῦ σεσημοῦ καταπεσόντα τοῦλλον τῆς Βυσαλικῆς τοῦ Νασὸ τῆς Ἀναστάσεως, τῆς ἡδύρομῆ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Γένου, ἡδύρομῆ ὁ θεὸς ἴς ἀναπαύσῃ τὴν ψυχὴν τοῦ πρὸς αὐτὸν ἐκδημήσαντος Πατριάρχου Δαμιανοῦ, καὶ ἴς εὐδοκῆσῃ ὅπως ὡς τάχιστα ἀναδειχθῇ διάδοχος αὐτοῦ, ἀντὶ

ξιος τῶν δυσχερεστῶν περιστάσεων, ὅφ' ἂς διατελοῦσιν ἡ Μήτηρ τῶν Ἐκκλησιῶν καὶ ἡ ἰκονίμητος φρουρὸς τῶν ἱερῶν Προσκυνημάτων Ἀγιοταφίτικῆ Ἀδελφότητος.

Τὸ δέον γενέσθαι.

Ὁ ἀξιώτιμος Βουλευτὴς Ἀττικῆς, κ. Λέων Μακκᾶς κατὰ συνέχειαν εἰς τρία φύλλα τῆς «Πατρίδος», τελευταίως προβλέπων ἀναρχικὰς τινὰς τάσεις ἐν τῇ Κοινωνίᾳ μεταξὺ ἄλλων αἰτιᾶται τὴν Ἐκκλησίαν, διότι αὕτη ἀπὸ πολλῶν δεκάδιον ἑτῶν δὲν ἐμερίμνησε περὶ τῆς ἠθικοπλαστικότητος τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ. Ἐὰν ὁ ἀξιώτιμος κ. Μακκᾶς ἀντικειμενικώτερον ἐξήταξεν τὰ πράγματα καὶ ἐλάμβανεν ὑπ' ὄψιν τὰς συνθήκας ὅφ' ἂς ἡ Ἐκκλησία διατέλει ἀπὸ τε τῆς ἀλώσεως τοῦ Βυζαντίου, ποντοποροῦσα ἐν μέσῳ προπαγανδῶν καὶ ἀλλαξοπιστιῶν, καὶ ἀπὸ τῆς παλιγγενεσίας τῆς Ἑλλάδος, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τῆς ἀπελευθερώσεως τῶν Νέων Χωρῶν ἀπὸ τοῦ 1913, μᾶλλον θὰ ἤπαιτο ἄλλους παράγοντας ἢ τὴν Ἐκκλησίαν. Ὁ Κληρὸς ἄχρι τῆς σήμερον εἴτε ἐπαίων εἴτε μὴ εὐμοιρῶν πολλῆς παιδείας ἐπετέλεσε τὸ καθῆκον αὐτοῦ διὰ τοῦ κηρύγματος μὲν τῶν λογιωτέρων διὰ τοῦ χρηστοῦ δε παραδείγματος τῶν ἀπλοϊκωτέρων ἱερῶν. Βεβαίως ἂν κατορθοῦτο, ὅπως ὁ ἐφημεριακὸς κληρὸς ἐν συνόλῳ συμμετάσχη δαψιλοῦς παιδείας, οὐδεὶς θὰ ἐτόλμα νὰ ἐθιγεν αὐτόν. Τίς πταίει; Ἡ ἔνδεια τοῦ κλήρου, ἥτις θὰ ἐκαλύπτετο α) ἐὰν αἱ κατὰ καιρὸν κυβερνήσεις ἐπήρχοντο γενναίως ἐπικουροὶ πρὸς μισθοδοσίαν τοῦ κλήρου πρῶτιστα δι' ἰδρύσεως ἱερατικῶν Σχολῶν. β) Ἐὰν ἐπέτρεπεν, ὅπως χειροτονῶνται διὰ τὰ χωρία οἱ διδύσκαλοι ἱερεῖς ὡς ἐξήτησεν ἡ Ἱερὰ Σύνοδος. γ) Ἐὰν ἐχορήγουν τὰ ὑλικά μέσα τῇ Ἐκκλησίᾳ τὰ ὀφειλόμενα πρὸ ἑκατὸν περίπου ἑτῶν. δ) Ἐὰν οἱ Ἀρχιερεῖς ἐπόπτευον ἐπὶ τῶν σχολῶν ὡς ἐπὶ Τουκοκρατίας, ἔχοντες βοηθοὺς τοὺς ἐπιθεωρητὰς, γνωστοῦ ὄντος ὅτι οἱ πλείστοι τῶν μαθητῶν καὶ διδασκάλων δὲν συχνάζουσιν εἰς τὰς ἐκκλησίας ἀσχολούμενοι εἰς σωματικὴν γυμνασίαν «ἥτις πρὸς ὀλίγον ἐστὶν ὠφέλιμος» κατὰ τὸν Ἀπόστολον. ε) Ἐὰν τὰ θρησκευτικὰ μαθήματα ἐδιδάσκοντο ὑπὸ Θεολόγων ἀνεγνωρισμένης ἰκανότητος καὶ προσελεύσεως. στ) Ἐὰν ἱεροκήρυκες ἀπανταχοῦ τοῦ κράτους διορίζωνται οἵτινες σὺν τῷ χρόνῳ ν' ἀντικαθίσταν τοὺς ἀμοίρους παιδεύσεως ἱερεῖς, μισθοῦμενοι ἐπαρκῶς. ζ) Ἐὰν τὰ θρησκευτικὰ βιβλία ἐξηλέγχοντο ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου. η) Ἐὰν προήδρευεν Ἀρχιερεὺς ἐν τοῖς δικαστηρίοις διὰ τὰς συζυγικὰς διαφοράς. θ) Ἐὰν διορίζετο ὁ κατὰ καιρὸν Πρόεδρος Ἱερᾶς Συνόδου Ὑφυπουργὸς ἐν τῷ Ὑπουργείῳ Θρησκ. μᾶτων ἵνα οὕτω ὑπάρχη πλείων σεβασμὸς πρὸς ἅπαντα τὸν κλῆρον, οἷος παρατηρεῖται ἐν τῷ στρατῷ καὶ στόλῳ. ι) Ἐὰν τὸ ὑπόδειγμα τῆς εὐσεβείας καὶ φοιτήσεως ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἐδίδετο παρὰ πᾶσιν τῶν ἀρχῶν κατὰ τὰς θείας λειτουργίας. Βεβαίως ἡ κατωφύρεια ἥτις παρατηρεῖται ἐν τῇ κοινωνίᾳ εἶναι ἀπότοκος μεταπολεμικῆς καταστάσεως, ἀλλ' ἠδύναχο αὕτη καὶ δύναιται, νομίζω, εἶναι νὰ ἀνακαταστήθῃ ὁ ῥοῦς οὗτος διὰ τῶν εἰρημένων μέσων.

Ἐν Δελβινακίῳ 12 Ἀυγούστου 1931

† Ὁ Δρυϊνουπόλεως καὶ Πωγωνιανῆς Βασιλεῖος

ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ ἀειμνήστου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος, λαβὼν σχετικὸν τηλεγράφημα τοῦ Τοποτηρητοῦ Μητροπολίτου Πτολεμαίδος Κελαδίωνος, ἐτέλεσεν ἐπιμνημόσυνον δέησιν ἐν τῷ ἱερῷ ναῷ τῆς ἐν Αἴγιγι Μονῆς τῆς Ἁγίας Τριᾶδος, τῇ δὲ αὐρίῳ Κυριακῇ θὰ χοροστατήσῃ κατὰ τὸ ἐν τῷ ἱερῷ ναῷ τοῦ ἐπιταῦθα Ἀγιοταφίτικοῦ Μετοχίου τελεσθησόμενον μνημόσυνον.

—Ὁλως ἔκτακτος συρροῇ προσκυνητῶν εἰς Τῆνον καὶ Πάρον παρατηρήθη κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, μαρτυροῦσα τὸ βαθὴν θρησκευτικὸν αἴσθημα τοῦ λαοῦ.

—Ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος τῇ Παρασκευῇ τῆς παρελθούσης ἐβδομάδος μεταβάς εἰς Αἴγιγαν ἐτέλεσε τὴν θείαν λειτουργίαν τὴν πρωΐαν τῆς ἐπαύριον ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τῆς Κοιμήσεως ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ τῆς Θεοτόκου «Χρυσολοεντίσεως» καὶ ἐδίδαξε τὸν ἀπανταχόθεν τῆς νήσου συρρέυσαντα λαόν. Τὴν Κυριακὴν ὁσαύτως ἐλειτούργησεν ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ τῆς Ἁγίας Τριᾶδος, τὸ δὲ ἑσπέρας κατελθὼν εἰς τὴν πόλιν ἐχοροστάτησε κατὰ τὸν ἑσπερινὸν ἐν τῷ ἱερῷ μητροπολιτικῷ ναῷ καὶ ὠμίλησε πρὸς τὸν λαόν. Ἐπανεκάμφε δὲ εἰς Ἀθήνας τῇ μεσημβρίᾳ τῆς παρελθούσης Τρίτης.

—Συμφώνως τῷ τροποποιηθέντι νόμῳ τοῦ Ταμείου Ἀποδοχῶν καὶ Συντάξεως τοῦ Ἐφημεριακοῦ Κλήρου τὴν παρελθούσαν Δευτέραν, μετὰ πρόσκλησιν τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου ἐπὶ τοῦ «Ἱεροῦ Συνδέσμου» τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς ἐξελέγη μέλος τοῦ Κεντρικοῦ Συμβουλίου ὁ Πρωτοπρεσβύτερος Νικ. Παπαδόπουλος, διορίσθη δὲ ὑπὸ τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου ἕτερον μέλος ὁ Ἀρχιμ. Κύριλλος Ψέλλας.

—Τῇ παρελθούσῃ Πέμπτῃ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος προήδρευσε τοῦ Κ. Συμβουλίου τοῦ Ὁργανισμοῦ Διοικήσεως τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Περιουσίας.

—Κατὰ πληροφορίας ἐκ Χαλκίδος ἡ ἐκεῖ πανήρυξις τῆς ἁγ. Παρασκευῆς παρουσίασεν ἐφέτος καταπληκτικὴν συρροὴν προσκυνητῶν. Ἄνω τῶν 15.000 προσκυνητῶν παρηκολούθησαν ἐν βαθευατῇ κατανύξει τὸν Μ. Ἐσπερινὸν ἁγ' ἑσπέρας καὶ τὴν λιτανείαν, καθ' ἣν ἐχοροστάτησεν ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Χαλκίδος καὶ ὠμίλησεν ἐπιποδομητικῶτατ' ὁμοίως καὶ εἰς τὴν λειτουργίαν ὠμίλησεν ἐνώπιον ἀπείρου πλήθους εὐσεβῶν προσκυνητῶν.

—Πρὸς τὸν Διευθυντὴν τοῦ Ταμείου Ναυπλίου,

δ κ. Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν διεβίβασεν τὸ ἐξῆς ἔγγραφο (ἀριθ. Πρωτ. 100132): «Μᾶς ἐπιβλήθησαν παρόμοια ὅτι δὲν ἐπιμελεῖσθε τῆς εἰσπραξίαις τῶν καθυστερουμένων ἐσόδων Μονῶν τῆς περιφερείας σας. Ἄν θὰ ἔδει νὰ διαφείγη τῆς ἀντιλήψεώς σας, ὅτι διὰ τὴν ταχείαν καὶ δλοκληρωτικὴν εἰσπραξίαν τῶν ἐσόδων τούτων, ἀνηκόντων εἰς τοὺς πόρους τοῦ Ὁργανισμοῦ Διοικ. Ἐκκλ. Περιουσίας, ἀμεσότητας ἐνδραχέονται τὰ Δημόσια, διότι τεχὸν ἀποικίω τοῦ ἔργου τοῦ Ὁργανισμοῦ ἤθελεν ἔχει συνέπειας εἰς τὸν κρατικὸν προϋπολογισμόν. Παραγγέλλομεν ὅθεν βίαιως, καθ' ἣν ἐκ τοῦ νόμου ἔχει ἐπιχορηγίαν, ἐπιδιώξῃτε τὴν ταχείαν εἰσπραξίαν τῶν ἐκ τῆς αἰτίας ταύτης χρεῶν, πρὸς διεκδόλησιν τῆς ἁποίας ἔχομεν ἐπιτρέψει τὴν ἐκδοσὴν καὶ ἐνταλμάτων προσηλικῆς κρατήσεως κατὰ τῶν ὀφειλετῶν τούτων».

—Τὸ Κεντρικὸν Συμβούλιον τοῦ Ο.Δ.Ε.Π. κατὰ τὴν συνεδρίασιν αὐτοῦ τῆς 11 Ἰουλίου ἐ. ἔ. καθώρισε ὅτι τὸ προῖον ἐκ τῆς ἐκποιήσεως τῶν καρπῶν τῶν χονδρῶν ζώων τῶν ἀκατακλήλων δι' ἀναπαγωγὴν ἀποτελεῖ πρόσδοτον, πάντων δὲ τῶν λοιπῶν χονδρῶν ζώων κεφάλαιον τῶν Ἱερῶν Μονῶν, ὅπερ δεόν ἀπαραιτήτως νὰ κατατίθῃται παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Τραπεζῇ εἰς πίστωσιν τοῦ λογιμοῦ κεφαλαίων τῶν οἰκείων Μονῶν.

—Πρὸς τὰ Τοπικὰ Συμβούλια Ο.Δ.Ε.Π. ὑπὸ τοῦ Κ. Συμβουλίου διεβιβάσθη ἡ ἐξῆς Ἐγκύκλιος: Ἐχομεν τὴν τιμὴν νὰ παρακαλέσωμεν ὑμᾶς ὅπως ἐξακριβώνοντες τὰς ὀφειλομένας συνδρομὰς περιοδικῶν «Ἐκκλησία» ὑπὸ τῶν καθ' ὑμᾶς Ἱερῶν Μονῶν ἐκδώσῃτε ἰσοπέσοις ἐντολὰς ἀναλήψεως εἰς βάρους προσόδων 1931 ἐκ τῆς σχετικῆς πιστώσεως προϋπολογισμῶν 1931 δι' ἀγορᾶν περιοδικῶν καὶ θερηκεντικῶν συγγραμμάτων καὶ διαβιβάσῃτε τὰ ποσὰ ταῦτα πρὸς τὴν διαχείρισιν τοῦ περιοδικοῦ. Ἐπίσης παρακαλοῦμεν ὅπως μεριμνήσῃτε διὰ τὴν παρὰ τῶν μισθοπολῶν εἰσπραξίαν καὶ διαβίβασιν πρὸς τὸ Περιοδικὸν τῶν ἐκ δημοσιεύσεων ὀφειλομένων ποσῶν.

—Τὰ ἀστερομικὰ ὄργανα συνέλαβαν Κ. Ὁμοσπονδία, τινὰ, ὁ ὁποῖος ἔχει τὴν μαρίαν νὰ παρονομάζεται ὡς Ἱερῶν, ἐνθὸν δὲν εἶνε. Ὁ σὺλληφθεὶς προσηλικῆς εἰς τὴν Ἀρχιεπισκοπὴν, ὅπου ἀφημερίθη ἀπ' αὐτοῦ τὸ Ἱερατικὸν σχῆμα. Ἡ Ἀρχιεπισκοπὴ δὲ ἐργράφει τὴν πρὸς τὴν Ἰοτινωμίαν ἐγγράφισιν ὅτι ὁ φρεδοῦρενς οὗτος εἶχε σὺλληφθῆ καὶ ἄλλοτε διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν.

—Τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας ἐκοινοποίησεν τῇ 24 Ἰουλίου ἐ. ἔ. πρὸς τὴν Γενικὴν Διοίκησιν Μακεδο-

νίας ἐν ἀντιγράφῳ τὸ ἐπ' ἀριθ. 1675 ἐ. ἔ. ἔγγραφο τῆς Καρκοῦς Ἱερῶν Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος πρὸς χορηγήσεως γεωργικῶν κλήρων εἰς τὰ σχολεῖα καὶ τοὺς Ἱερῶν τοὺς τῶν προσεγγικῶν συντακτικῶν καὶ παρεκκλήσεων ἄλλας ἀποσηλικῶν εἰς τὰ γεωργικὰ γραφεῖα Μακεδονίας νὰ θέτωσιν τὴν περίπτωσιν ταύτην ἐπ' ὄφει τῶν ἐπιτροπῶν ἀπαλλοτριώσεων κατὰ τὰς ἐκείστοις ἐκδικάσεις τῶν ἐπὶ ἀπαλλοτριώσεων ἀφροκτιμῶν.

—Τὸ Κ. Συμβούλιον τοῦ Ο.Δ.Ε.Π. διεβίβασεν τὴν ἐξῆς Ἐγκύκλιον πρὸς τὰ Τοπικὰ συμβούλια: «Συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 3 παράγραφος Α' τοῦ ἀπὸ 20 Ἰουνίου ἐ. ἔ. διατάγματος περὶ μισθώσεως τῶν ὑπὸ τὴν διοίκησιν τοῦ Ο.Δ.Ε.Π. ὑπαγομένων κτημάτων τῆς Ἐκκλησιαστικῆς καὶ μοναστηριακῆς περιουσίας ἡ πρώτη δημοπρασία γνωστοποιεῖται διὰ διακηρύξεως ἀρμοδίου συμβουλίου ἢτις συμφώνως πρὸς τὴν παράγραφον Β' τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου δημοσιεύεται ἐπιμελεία τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς. Παρακαλοῦμεν ὅθεν ὑμᾶς ὅπως διατάξῃτε τὰ ἡγῆλια τῶν ἰ. μονῶν τῆς περιφερείας σας ἵνα ἐφεξῆς καταρτίξωσι καὶ ὑποβάλωσι εἰς τὸ καθ' ὑμᾶς τοπικὸν συμβούλιον, τρεῖς μῆνας πρὸ τῆς λήξεως τῆς ὑφισταμένης μισθώσεως, τὰς σχετικὰς διακηρύξεις βίσει τοῦ διαβιβασθέντος ὑμῖν διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 5979(59)18—7—31 ἡμετέρας ἐγκυκλίου νέου ὑποδείγματος. Αἱ διακηρύξεις θὰ συντάσσωνται εἰς ἐξαπλοῦν, αἱ περιλήψεις διακηρύξεως εἰς τετραπλοῦν ἢ εἰς περισσότερα ἀντίτυπα κατὰ τὰ κατωτέρω, αἱ ἐκθέσεις τοιχοκολλήτως εἰς τετραπλοῦν, καὶ οἱ ὅροι συγγραφῆς ὑποχρεώσεων, εἰς διπλοῦν εἰς οὓς ἐκτός τῶν ἄλλων θέλουσιν ἀναγράφεσθαι καὶ οἱ ἐν τῷ ἄρθρῳ 5 τοῦ Διατάγματος ἀναγραφόμενοι ὅροι. Τὸ ἐν τῶν ἀντιτύπων τῆς διακηρύξεως καὶ τῶν ὄρων τῆς συγγραφῆς ὑποχρεώσεων θὰ τηρῆται εἰς τὰ ἀρχεῖα ὑμῶν, πάντα δὲ τὰ λοιπά, ἢτοι διακηρύξεις εἰς πενταπλοῦν, περιλήψεις διακηρύξεων εἰς διπλοῦν, ἐφ' ὅσον δὲ δίδεται εἰδικὴ ἐντολὴ ὑπὸ τοῦ καθ' ὑμᾶς τοπικοῦ Συμβουλίου δημοσιεύσεως ταύτης εἰς τοπικὴν ἢ ἀθηναϊκὰς ἐφημερίδας ἢ εἰς τὸ περιοδικὸν «Ἐκκλησία», εἰς περισσότερα ἀντίτυπα ἀναλόγως, αἱ ἐκθέσεις τοιχοκολλήσεως εἰς τετραπλοῦν καὶ οἱ ὅροι συγγραφῆς ὑποχρεώσεων εἰς ἀπλοῦν θὰ διαβιβάζωνται ὑπὸ τοῦ καθ' ὑμᾶς τοπικοῦ συμβουλίου εἰς τὸ οἰκεῖον ὑψίμα τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς ὅπερ θέλει ἐπιμελεῖται τῆς δημοσιεύσεως τῶν διακηρύξεων διὰ τοιχοκολλήσεων κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 3 παράγρ. Β' τοῦ διατάγματος δ.α.λ.α.μ.β.ν.ο.μ.ε.α. καὶ τῆς ἀποστολῆς περιλήψεως τῆς διακηρύξεως εἰς τὸν οἰκεῖον ἐνοριακὸν ναὸν διὰ τὴν ἐπ' Ἐκκλησίαις ἀνάγνωσιν ταύτης. Αἱ

διακηρύξεις θὰ ὑπογράφονται ὑπὸ τοῦ προέδρου ἢ τοῦ ὑπο τοῦ καθ' ἑ. ας τοπικοῦ συμβουλίου ὀριζομένου μέλους αὐτοῦ. Ἐπίσης ὑπὸ τοῦ καθ' ἑ. ας τοπικοῦ συμβουλίου θὰ καθορίζεται ἐν τῇ διακηρύξει ἡ ἡμέρα τῆς ἐνεργείας τῆς δημοπρασίας, θὰ διαβιβάζεται δε ἐγκαίρως αὕτη πρὸς το οἰκεῖον ὑπ)μα οὕτως ὥστε νὰ ἐπαρκῆ εἰς τοῦτο ὁ χρόνος τῆς προ 15 ἡμερῶν ἀπο τῆς ἡμέρας τῆς καθορισθείσης πρὸς ἐνεργείαν τῆς δημοπρασίας τοιχοκολλησεως και δημοσιευσεως, κατὰ τα ἐν τῷ ἀρθρῷ 3 παραγράφος Β' καὶ Γ' τοῦ Διαταγματος διαλαμβανομενα. Ἐπίσης τὸ καθ' ἑ. ας τοπικὸν συμβούλιον θέλει ἀνακοινῶν ἐγκαίρως δι' ἐγγράφου ἐπιδοιουμένου ἐπὶ ἀποδείξει, ἥτις θὰ ὑπογραφῆται ὑπο τοῦ παραλήπτου, εἰς τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς ἐνώπιον τῆς ὁποίας διεξαγεται ἡ δημοπρασία τὴν ἡμέραν τῆς ἐνεργείας ταύτης. Εἰς ἣν περιπτώσιν τὸ ὑμετερον τοπικὸν συμβούλιον κρινει ἀναγκαίαν τὴν δημοσιευσιν περιληψεως τῆς διακηρύξεως εἰς τοπικὴν ἢ ἀθηναϊκὴν ἐφημερίδα ἢ εἰς το περιοδικὸν «Ἐκκλησία» δεον νὰ διδοται εἰδικὴ ἐντολὴ πρὸς τοῦτο πρὸς το οἰκεῖον ὑπ)μα, ἡ δαπάνη τῆς ὁποίας θέλει βαρυνει τον μισθωτην, ἐκτὸς ἐάν μαιταιωσῆ ἡ δημοπρασία ὅποτε ἡ δαπάνη τῆς δημοσιευσεως βαρυνει τὴν οἰκειαν μονήν. Τελικῶς παρακαλομεν ὅπως, ἐφ' ὅσον τὸ μισθιον τυγχανει οἰκοδομῆ ἢ ὅποσδήποτε ἀστικὸν κτῆμα χαρακτηριζομενον ὡς τοιοῦτον ὑπο τοῦ καθ' ἑ. ας τοπικοῦ συμβουλίου, ὁ χαρακτηρισμοσ οὗτος ν' ἀναγραφῆται ἐν τῇ διακηρύξει συμφώνως πρὸς τὸ ἀρθρον 4 παρ. 16 τοῦ σχετικοῦ Διαταγματος πρὸς ἐφαρμογὴν τοῦ ὅρου τῆς λυσεως τῆς μισθωσεως ἐν περιπτώσει πωλησεως. Οἰκοθεν ἐννοεῖται ὅτι διὰ τὰς ἐκρεμεῖς δημοπρασίας τας γενομενας βασει τῶν ἰσχυουσων προ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ Διαταγματος διαταξεων θέλει ἰσχυρη κατα τὴν διενεργείαν των επαναληπτικων δημοπρασιων ἢ οἰκονομία των διατυπώσεων του ἀρθρου 10 του ἐν ἰσχυρῇ ἤδη Διαταγματος και ὅτι αἱ ὡ, ἀνω διατυπώσεις δεν ἔχουσιν ἐφαρμογὴν προκειμένου περὶ μισθωσεως εὐτελων γεωργικων κτηματων ὧν το ετησιον μισθωμα δέν δύναται νὰ ὑπερβῆ τας ἀρχ. 2.000, ἢ περὶ ἐκποιήσεως γεωργικων και κτηνοτροφικων προϊόντων ὧν ἡ αξία εἶναι κατωτέρα των ἀρχ. 3.000 διὰ τὴν μισθωσιν και ἐκποιησιν τῶν ὁποίων ἐφαρμύζεται ἡ συνοπτικὴ διαδικασία κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἀρθροῖς 23 και 24 του Διαταγματος διαλαμβανομενη. Ἐπιπροσθετως γνωρίζομεν ὑμῖν ὅτι προσεχως θελομεν οἰαβιβασῆ ὑμῖν ἐντυπους διακηρύξεις μετα ἐντυπων περιληψεων διακηρύξεως και εκθεσεις τοιχοκολλησεων πρὸς διευκολυνσιν τῶν ἡγ)λιων ἐν τῇ καταρτίσει τούτων, τῆς δαπάνης τῆς ἐκτυπώσεως

αὐτῶν βαρυνούσης τὰ οἰκεία ἡγουμενοσυμβούλια.

—Τῇ 21 παρελθόντος Ἰουλίου τὰ μέλη τῆς Ἐνώσεως Πειραιῶς τοῦ σωματείου τῶν ὀρθοδόξων χριστιανικῶν ἐνώσεων ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τοῦ αἰδου. κ. Ἀγγέλου Νησιώτου καὶ τοῦ Πανου. ἀρχιμ. κ. Προκοπίου Καλλιουτζῆ μεταβάντες εἰς τὸ ἐν Βουλαγαμένη Ἐκκλησ. Ὀρφανοτροφείου προσέφεραν ὑπερεκατὸν στολὰς εἰς τοὺς μικροὺς αὐτοῦ τροφίμους. Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος παρευρεθεὶς ἐν τῷ Ὀρφανοτροφείῳ ἠὺχαρίστησε τοὺς δωρητὰς, ὧν τὴν καλωσύνην ἐξῆρην εἰς τὰ παρατεταγμένα ὀρφανὰ, καταλλήλα δὲ τῇ περιστάσει εἶπον καὶ οἱ ἡγούμενοι τῶν Ἐνώσεων δύο πατέρες.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΩΝ)ΠΟΛΕΩΣ

—Ἐπὶ τῷ θαλάτῳ τοῦ ἀειμνήστου ἀρχιεπισκόπου Οὐψάλας Nathan Söderblom ὁ διαπεπιστευμένος καὶ παρὰ τῇ σουηδικῇ Ἐκκλησίᾳ σεβ. μητροπολίτης Θυατείρων κ. Γερμανὸς ἀπηύθυνε συλλυπητήρια τηλεγραφήματα πρὸς τε τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὴν οἰκογένειαν τοῦ μεταστάντος ἐξ ὀνόματος τῆς Ἐκκλησίας Κων)πολεως.

—Δι' ἐκθέσεως αὐτοῦ ὁ Ἄρχων διδάσκαλος τῆς Μ. Ἐκκλησίας κ. Δ. Αἰγινήτης, ἀντιπρόσωπος τοῦ Οἴκουμ. Πατριαρχείου εἰς τὰ διεθνή ἡμερολογιακὰ συνεδρια, ὑπέβλε τὰ πορίσματα εἰς τὰ ὅποια κατέληξεν ἡ διεθνὴς περὶ ἡμερολογίου συνδιάσκεψις.

—Καθηρέθη ἀπο τοῦ ἱερατικοῦ αὐτοῦ αξιώματος καὶ ἐπανήχησεν εἰς τὰς τάξεις τῶν λαϊκῶν ὁ ἐν Οὐασινγκτῶνι τῆς Ἀμερικῆς ἱερατεῦων ἱερομόναχος Μελέτιος Μεταξᾶς ὡς τελέσας πολιτικὸν καὶ εἰτα θρησκευτικὸν γαμον ἀποκρύψας τὴν ἱερατικὴν αὐτοῦ ἰδιότητα.

—Περὶ τὰ μέσα παρ. Ἰουλίου ἀφίχθοντες εἰς Κ)πόλιν ἐπὶ ἐπιστημονικῇ ἐπισκέψει 17 φοιτηταὶ τῆς Θεολογίας τοῦ ἐν Βελιγραδίῳ Πανεπιστημίου ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τοῦ Κοσμητοροσ τῆς Θεολογικῆς αὐτοῦ σχολῆς πρωθιερέως κ. Στεφ. Δημητρίεβιτς, ἐπεσκέψθησαν τὴν Α. Θ. Π., παρακολουθήσαντες δὲ τὴν ἐν τοῖς Πατριαρχείοις θείαν λειτουργίαν ὑπέβαλον εἰς τὸν πατριαρχὴν τὴν εὐλάβειαν καὶ ἐξέφρασαν τὴν ἀφοσίωσιν αὐτῶν πρὸς τὴν μητέρα Ἐκκλησίαν.

—Ἐν τῷ τελευταίῳ (67) τεύχει τῆς «Ὀρθοδοξίας» δημοσιεύεται ἐν μεταφρασει ἐκ τοῦ τουρκικοῦ λῖαν ἐνδιαφέρον ἐγγράφον ἐκ των ἀρχείων τοῦ τουρκικοῦ κρατοσ τῆς 16 Αὐγ. 1700, ἀφορῶν εἰς ζήτημα προβαδισματος, προστασίας και πρωτοκαθεδρίας ἐν ἐπισημοῖς τουρκικαῖς τελεταῖς, καθ' ἃς ἀπῆταιτο ἡ παρουσία τῶν θρησκευτικῶν ἀρχηγῶν τῶν διαφορῶν ἐν Τουρκίᾳ ἐθνοτήτων τὴν πρωτοκαθεδρίαν ταύτην εἶχον ἀνέκαθεν οἱ Γραικοί. Ἐπειδὴ ὁμως, ὡς ἐκ τοῦ

ἐγγράφου καταφαίνεται, οἱ Ἰουδαῖοι τῆς Κων)πόλεως εἶχον ἐπιχειρήσει διὰ διαφόρων ραδιουργιῶν νὰ ἀποσπάσωσιν ἀπὸ τοῦ Οἴκουμ. Πατριαρχείου τὸ δικαίωμα τοῦτο, ἰσχυρισθέντες ὅτι ἦσαν ἐν Κων)πόλει ἀρχαιότεροι τῶν Γραικῶν, ἐπέτυχον δὲ τὴν ἔκδοσιν εἰδικοῦ τεζκερέ καὶ εἶτα αὐτοκρατορικὴν διαταγὴν, μετὰ διαμαρτυρίαν τοῦ Πατριάρχου (Καλλινίκου) καὶ τῶν συνοδικῶν μητροπολιτῶν προὐκλήθη ἡ ἔκδοσις διαταγῆς τοῦ σουλτάνου (Μουσταφᾶ Β') πρὸς τὸν Καδὴν τῆς πόλεως, οὕτω δὲ τὸ Πατριαρχεῖον ἀνέκτησε τὸ πρὸς μικρὸν «ὑπὸ ραδιούργων τινῶν Ἰουδαίων» δ.αμφισβητηθὲν δικαίωμα τοῦτο. Τοῦ ἐγγράφου καταλήγει οὕτω: «Οἱ Ῥωμηοὶ μητροπολίται καὶ ὁ πατριάρχης δυνάμει τοῦ εἰς κατοχὴν αὐτῶν ἐνδοξοῦ Χοτζετίου, ἐν ᾧ μνημονεύεται ὅτι οἱ Ῥωμηοί, μητροπολίται καὶ πατριάρχης, προηγούνται τῶν Ἰουδαίων, ἐξαιτοῦνται ὅπως μὴ ἐπιτραπῇ τοῖς Ἰουδαίοις νὰ ἀμφισβητήσωσιν τὸ δικαίωμα αὐτῶν καὶ παρακαλοῦσιν ὅπως δημοσιευθῇ διαταγὴ ἥτις νὰ χρησιμεύσῃ ὡς ὁδηγός. Ἐφ' ᾧ καὶ ἐδημοσίευσαν τὴν παροῦσαν διαταγὴν».

— Ἡ Α. Θ. Π. διὰ γράμματος αὐτῆς πρὸς τὸν σεβ. Ἀρχιεπίσκοπον Καντουαρίας καὶ πρωθιεράρχην πάσης Ἀγγλίας κ. Κόσμο ἀνήγγειλεν ὅτι πρὸς μελέτην ἀπὸ κοινῆς τοῦ ἔργου τῆς προσεγγίσεως καὶ τῆς ἐνώσεως τῶν Ἐκκλησιῶν Ὀρθοδόξου καὶ Ἀγγλικανικῆς, μετὰ συνεννόησιν πρὸς τὰς λοιπὰς ὀρθοδόξους Ἐκκλησίας κατηρτίσθη ἡδη ἡ «Ὀρθοδόξος δογματικὴ Ἐπιτροπὴ» ἐκ τῶν ἀκολουθῶν ἀντιπροσώπων τῶν ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν: Θουατίρων Γερμανός (Κων)πόλεως), Ἐρμουπόλεως Νικόλαος (Ἀλεξανδρείας), Τύρου καὶ Σιδῶνος Θεοδοσίος (Ἀντιοχείας), Ἰορδάνου Τιμόθεος (Ἱεροσολύμων), Πάφου Λεοντίος (Κύπρου), Τρίκκης καὶ Σταγῶν Πολύκαρπος (Ἑλλάδος) Νοβι—Σαδ Εἰρηναῖος (Σερβίας), Βουκοβίνης Νεκτάριος (Ρουμανίας), Καθηγητῆς Ἀρσένιφ (Πολωνίας), πρὸς εὐκολίαν δὲ τοῦ ἔργου τῆς ἀντιπροσωπείας ταύτης διὰ τὰς μεταφραστικὰς ἰδίαι ἀνάγκας διωρίσθη διερμηνεὺς αὐτῆς ὁ ἐν Λονδίῳ αἰδ πρεσβύτερος κ. Percy Brown, ὡς γνώστης τῆς τε ἑλληνικῆς γλώσσης καὶ τῆς διδασκαλίας τῆς ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας καὶ ἄγαν ζηλωτῆς. Ὡς χρόνος τῆς συγκεντρώσεως τῆς Ἐπιτροπῆς ὠρίσθη ἡ 15 προσεχούσας Ὀκτωβρίου, τόπος δὲ τῆς ἐργασίας αὐτῆς τὸ Λονδίνον.

— Ἡ Α. Θ. Π. διὰ γράμματος αὐτῆς πρὸς τοὺς προκαθημένους τῶν ὀρθοδόξων αὐτοκεφαλῶν Ἐκκλησιῶν ἀνήγγειλεν ὅτι ὡς χρόνος διὰ τὴν σύγκλησιν τῆς Προσυνόδου ὠρίσθη ἡ ἑορτὴ τῆς Πεντηκοστῆς τοῦ 1932, ἡγοι ἡ 19 Ἰουλίου τοῦ ἔτους τούτου, διεβίβασε δ' ἅμα τὴν προτροπὴν ὅπως «πᾶσαι αἱ ἀδελφαὶ

Ἐκκλησίαι παρασκευασθῶσιν εἰς τὴν ἐπ' αἰσίῳ συνθεῶν κατὰ τὸν ὀρισθέντα χρόνον συγκροτουμένην γενικὴν Προσύνοδον καὶ τὴν ἐν αὐτῇ προσήκουσαν κοινὴν συνοδικὴν συνεξέτασιν καὶ λύσιν τῶν καθορισθέντων θεμάτων». Πᾶσαι αἱ Ἐκκλησίαι ἐν τοῖς ἀπαντητικοῖς αὐτῶν γράμμασιν ἐδήλωσαν ὅτι δέχονται τὴν περὶ τῆς ὁ λόγος χρονολογίαν καὶ ὅτι θὰ προσπαθῶσιν νὰ παρασκευασθῶσιν κατὰ τὸ μεσολαβήσον χρόνον διάστημα. Ἐπὶ πλέον ἢ μὲν Ἐκκλησία Ἀλεξανδρείας κατεστήσε γνωστὸν ὅτι κρίνεται ὑπ' αὐτῆς ὀρθὸν ὅπως ἡ «προσύνδος» αὐτῆ κληθῆ πρεπόντως «Τοπικὴ Σύνοδος», ἐφ' ἧσιν «ἡ Προσύνδος οὔτε ἐν ὀνόμασιν οὔτε ἐν τοῖς πράγμασι τῆς ἀρχαίας Ἐκκλησίας» εὐρίσκειται, συναμα δὲ ὅτι θὰ εἶνε πληρεστέρα ἢ ἐπίτευξις τῶν διὰ τῆς Προσυνόδου ἐπιδιωκομένων σκοπῶν «ἐὰν ἡ σύνεσις τῆς ὑμετέρας Παναγιότητος ἐξεύρη τρόπον ὥστε ἐξάπαντος μὲν παρεῖναι ἐν τῇ συνόδῳ ἀντιπροσώπους καὶ τῆς ἐν Ρωσίᾳ πολυπαθοῦς ἡμῶν ἀδελφῆς, μὴ ἀπουσιάζειν δ' αὐτῆς, εἴ γε δυνατόν, καὶ τὴν ἐν Βουλγαρίᾳ». Ἡ δὲ Ἐκκλησία Κύπρου προσέθηκεν ὅτι ἅμα τῇ παραλαβῇ τῶν γραμμάτων τῆς Α. Θ. Π. «διώρισε μεγάλην ἐπιτροπὴν ἐκ θεολόγων ὅπως μελετήσῃ τὰ ὑπὸ τῆς Προκαταρκτικῆς Διορθοδόξου Ἐπιτροπῆς ὀρισθέντα συζητηθῆναι ὑπὸ τῆς Προσυνόδου θέματα καὶ ποιήσῃται τὴν προσήκουσαν περὶ τούτων εἰσήγησιν πρὸς κοινὴν εἶτα μελέτην καὶ ἔγκρισιν».

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

Ἡ Α. Θ. Π. μετὰ τῆς συνοδείας αὐτοῦ ἐπεσκέφθη τὰς ἐν τῇ βορείῳ Ἀφρικῇ ὀρθοδόξους κοινοτητας Βεγγαζης, Τριπολεως, Σφάξ καὶ Τυνιδος, ὅποθεν ἐμελλε νὰ κατευθυνθῇ εἰς Μάλταν. Πανταχοῦ οἱ χριστιανοὶ ἐδέχθησαν τὸν πρωθιεράρχην των μετὰ πολλῆς χαρᾶς καὶ βαθείας συγκινήσεως.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΥΠΡΟΥ

Ἐφθασεν εἰς Κύπρον προερχομενος ἐξ Ἀθηνῶν ὁ Καθηγητῆς τῆς Χριστιανικῆς Ἀρχαιολογίας καὶ διευθυντῆς τοῦ Βυζαντινοῦ Μουσείου κ. Γ. Σωτηρίου, προσκληθεὶς ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας Κύπρου ὅπως ἐπισκεφθεὶς τὰ ἐν τῇ νήσῳ χριστιανικὰ μνημεῖα ὑποβάλῃ εἰς τὴν ἰ. σύνοδον αὐτῆς ἔκθεσιν περὶ ταξινόμησεως καὶ διαφυλάξεως διαφόρων ἀντικειμένων χριστιανικῆς τέχνης, μέχρις οὗ ἀνεγερθῇ τὸ χριστιανικὸν μουσεῖον, ἐν ᾧ θὰ συγκεντρωθῇ πᾶν ἀντικείμενον χριστιανικῆς τέχνης. Ὁ κ. Σωτηρίου θὰ παραμείνῃ ἐν Κύπρῳ περὶ τὸν μῆνα.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΡΩΣΙΑΣ

Ἡ ἐπ' ἐσχάτων συγκροτηθεῖσα ἐν Κάρλοβιτς γενικὴ συνέλευσις τῶν ἐν ὑπερορίᾳ ἀρχιερέων ὑπὸ τῆν

προεδρείαν τοῦ σεβ. μητροπ. Ἀυτωνίου μεταξύ ἄλλων ζητημάτων ἐξήτασε καὶ τὴν σχέσιν τῶν ρώσων ἱεραρχῶν πρὸς τὴν μελετωμένην σύγκλησιν τῆς ἡ' οἰκουμ. συνόδου, πρὸς τὸ νέον ἡμερολόγιον, πρὸς τὴν ἐν Ρωσία, Βεσσαραβία καὶ Οὐγγαρία θεσιν τῆς ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, ἐπ' ἴσης δὲ συνεζήτησε καὶ περὶ τοῦ διορισμοῦ ἐπισκόπου ἐν Παροία, περὶ τῶν ἀποφάσεων τοῦ ἐν Λάμπεθ συνεδρίου τῶν ἀγγλικανῶν ἐπισκόπων, περὶ τῶν ἀμοιβαιῶν σχέσεων τῆς ρωσικῆς ἀποστολῆς καὶ τῆς Παλαιστινείου Ἐταιρείας ἐν Ἱεροσολύμοις ὡς καὶ περὶ προαγωγῆς ἐπισκόπων εἰς ἀρχιεπισκόπους καὶ μητροπολίτας, περὶ πληρώσεως ἐπισκοπικῶν ἐδρῶν κλ. Ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τῆς ἡ' οἰκουμ. συνόδου ἢ συνέλευσις ἀπεφάνθη ὅτι ἡ σύγκλησις αὐτῆς ἀνευ τῆς συμμετοχῆς τῆς ρωσικῆς ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, περιλαμβανοῦσης τὰ ἐνεργήοντα ἑκατοστὰ τοῦ ὅλου ὀρθοδόξου κόσμου, ἀποβαίνει ἀδύνατος. Τῆς μελλούσης νὰ συνέλθῃ προσυνόδου ἢ συνέλευσις θὰ μετὰσχῃ μόνον μετὰ πρόσκλησιν καὶ ἐὰν δὲν μετὰσχῶσιν αὐτῆς ἀντιπρόσωποι τῆς ἐν Ρωσία ἀνακαινιστικῆς καὶ τῆς ζώσης ἐκκλησίας' ἐξητάσθη ἐπ' ἴσης τὸ δυνατόν τῆς ἀνακηρύξεως τοῦ μητροπολίτου Ἀυτωνίου εἰς τοποτηρητὴν τοῦ πατριαρχικοῦ θρόνου τῆς ρωσικῆς Ἐκκλησίας ἢ Ἐξάρχον τῆς Ρωσικῆς Ἐκκλησίας, ἀλλ' ὁ ἐν λόγῳ ἱεράρχης ἀπέκρουσε τὴν πρότασιν, συγκατετέθη ὁμοῦς νὰ ἐπικυρώσῃ ἢ ἀρχιερατικῆ συνέλευσις τὴν ἀποκομὴν αὐτῷ τοῦ τίτλου τοῦ Μακαριωτάτου. Ἐξ ἄλλου ἢ συνέλευσις ἐκήρυξαν ἀντικανονικὰς τὰς ὑπὸ τῶν μητροπολικῶν Ἐυλογίου καὶ Πλάτωνος γενομένας χειροτονίας εἰς ἐπισκόπους καὶ πρεσβυτέρους ὡς τελεσθείσας ὑπὸ ἱεραρχῶν τελούντων ἐν ἀργία καὶ ὑπὸ καθάραισιν. Ἐπὶ πλέον, ἢ συνέλευσις κατέκρινε τοὺς ρώσους ἀγιορείτας, οἵτινες ἐξεφράσθησαν δυσμενῶς περὶ τῶν ἱεραρχῶν τῶν μὴ ἀναγνωρισάντων τὸν μέγα δοῦκα Κύριλλον Βλαδιμίροβιτς αὐτοκράτορα, ἀπεφάσισε δὲ νὰ διακανονίσῃ τὸ δυσχερὲς ζήτημα τῆς ἐν Οὐγγαρία ρωσικῆς ἐκκλησίας ἐν συνεννόησει πρὸς τὴν σερβικὴν ἐκκλησίαν, ἣτις διατηρεῖ ἐκεῖ ἐπίσκοπον. Περὶ τῶν ἀποφάσεων τοῦ ἐπισκοπικοῦ συνεδρίου τοῦ Λάμπεθ οὐδὲ μία ἐξηγέθη κρίσις καθ' ὅσον τὰ συζητηθέντα ἐν αὐτῷ θεματὰ ὑπόκεινται εἰς τὴν κρίσιν τῆς ὅλης ὀρθοδόξου ἐκκλησίας. Ἀπεφασίσθη νὰ ἰδρυθῇ ἰδίᾳ ἐπισκοπικὴ ἔδρα ἐν Αὐστραλία ἕνεκα τῶν εὐνοικῶν πρὸς τὴν ἐκεῖ ἐγκαθίδρυσιν ἀρχιερέως σημερινῶν συνθηκῶν.

—Ἐν τῷ γερμανικῷ νοσοκομείῳ τοῦ Πεκίνου ἐτελεύτησεν ὁ ρώσος μητροπολίτης Πεκίνου Ἰννοκέντιος, διατελέσας προϊστάμενος τῆς ἐν Κίνα ρωσικῆς ἱεραπο-

στολῆς ἀπὸ τοῦ 1897. Ἐκμαθὼν τὴν κινεζικὴν γλῶσσον εἶχε μεταφράσει εἰς αὐτὴν πάντα τὰ λειτουργικὰ β.β.λία, χάριν δὲ τοῦ ἔργου τῆς ὀρθοδόξου πίστεως ἐν Κίνα ἱδρυσεν μέγα τυπογραφεῖον, ἐν τῷ ὁποίῳ ἐξετύπωσεν αὐτά, ὡς καὶ σειρὰν βιβλίων κινεζιστὶ θρησκευτικοῦ καὶ ἠθικοῦ χαρακτήρος, λεξικά καὶ ἄλλα. Ἐν γένει ὑπήρξε πραγματικὸς φωτιστὴς τῶν κινέζων καὶ ὁ κύριος μοχλὸς τῆς ὀρθοδόξου δράσεως ἐν Κίνα ἐπὶ ἔτη μακρά.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΣΕΡΒΙΑΣ

ὑπὸ τῆς ἰ. συνόδου τῆς Σερβικῆς Ἐκκλησίας καθιερώθη τὸ ὀριστικὸν κείμενον τοῦ ἐπαρχιακοῦ κανονισμοῦ τῆς ἐν τῇ ὑποκαρπαθίῳ Ρωσία ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας καὶ ἐνεκρίθη παμφηφεί, φέρεται δὲ ὡς λίαν προσεχῆς ἢ ἐκλογή τοῦ καρπαθορρώσου ὀρθοδόξου ἐπισκόπου ἐκ 12 ὑποψηφίων, ὧν τὰ ὄνοματὰ ὑπεβλήθησαν ἤδη πρὸς ἔγκρισιν εἰς τὴν τσεχοσλοβακικὴν κυβέρνησιν.

ΡΩΜΑ·ΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Ὁ πρωθιεράρχης τῆς Ἰσπανίας καρδινάλιος Σεγούρα, ἀρχιεπίσκοπος Τολέδου, ὅστις πρό τιμος ἐπαυέκαμφεν ἐκ Ρώμης ἵνα συνεχίσῃ τὴν ἀσκήσιν τῶν ποιμαντορικῶν του καθηκόντων, ἀπηλάθῃ τῆς χώρας. Τὸ διάταγμα τῆς ἀπελάσεως αὐτοῦ τῷ ἐπεδόθη καθ' ἣν στιγμὴν εὐρίσκετο ἐν αὐτοκινήτῳ, διέταττε δὲ αὐτὸν νὰ καταλίπῃ τὸ ἰσπανικὸν ἔδαφος ἐντὸς 48 ὥρων. Ὁ καρδινάλιος ἀνεχώρησεν εἰς Γαλλίαν.

—Ὁ ἐπίσκοπος Φρίμπουργ προαχθεὶς εἰς καρδινάλιον εἶπε προωρισμένος ὑπὸ τοῦ Πάπα ὅπως συνάψῃ σχέσεις πρὸς τὴν Κοινωνίαν τῶν Ἐθνῶν ἐκ μέρους τοῦ Βατικανοῦ, καθ' ἃ κοινολογεῖται εἰς τοὺς πολιτικούς κύκλους.

—Ὁ πολωνικὸς τύπος ἀνέγραψεν ἐπ' ἐσχάτων εἰδήσεις ἐκ Ρώμης σημαίνουσας νέαν ἐκτράχυσιν τῶν μεταξὺ τοῦ Κυρηναίου καὶ τοῦ Βατικανοῦ σχέσεων. Τὸ ὄργανον τοῦ φασιστικοῦ κόμματος «La Gazette» ἔγραψεν ἀπεριφράστως: «Ἐὰν ὁ Μουσσολίνη διατάξῃ, θὰ τυφεκίσωμιν πάντας τοὺς ἐπισκόπους. Θὰ τὸ πράξωμεν ἀνευ οὐδενὸς δισταγμοῦ». Νεώτεραι εἰδήσεις φέρουσιν ὅτι ἐν τοῖς διπλωματικοῖς κύκλοις τῆς Ρώμης κρατεῖ ἢ πεποίθησις ὅτι προμηνύονται ὅλως ἐξαιρετικὰ γεγονότα. Ἡ διακοπὴ τῶν σχέσεων τῆς Ἰταλικῆς κυβερνήσεως καὶ τοῦ Βατικανοῦ θεωρεῖται ἐπικειμένη, ἀναμένεται δὲ καὶ ἡ ἀκύρωσις τῶν συμφωνιῶν τοῦ Λατερανοῦ καὶ τοῦ Κογκορδάτου. Αἱ εἰδήσεις μάλιστα ἀναφέρουσιν ὡς λίαν πιθανὸν ὅτι ὁ Πάπας θὰ καταλίπῃ τὴν Ρώμην.

—Τῇ 24 Ἰουλίου ὁ Πάπας συγκαλέσας πάντας τοὺς ἐν Ρώμῃ εὐρισκομένους καρδινάλιους ἔσχε μετ'

αὐτῶν δίωρον διάσκεψιν, κατὰ τὴν ὁποίαν, ὡς ἀνέγραψεν ὁ τύπος, συνεζητήθη τὸ ζήτημα τῆς θέσεως τῆς Ρωμαϊκῆς Ἐκκλησίας ἐν Ἰσπανίᾳ. Καθ' ἡ ἐγνωσθῆ, ὁ ἀρχιεπίσκοπος Ταρραγώνης καρδινάλιος Ρινταλ, ὅστις ἀναφέρεται ὡς ὁ νέος πρωθιεράρχης τῆς ἰσπανικῆς ἐκκλησίας, μετὰ διαμονὴν ἡμερῶν τινῶν ἐν Βατικανῷ ἀνεχώρησεν ἐς Ρώμην.

— Ἡ ἰσπανικὴ συνέλευσις ἐψήφισε τὸν χωρισμὸν τῆς Ἐκκλησίας ἀπὸ τοῦ κράτους, ἐθεσπίσθη δὲ ὑποχρεωτικὸς ὁ πολιτικὸς γάμος. Τὰ σχετικὰ γαμήλια β βλία ἀφῆθησαν ἀπὸ τοῦ κλήρου καὶ παρεδόθησαν εἰς τὰς δημοτικὰς ἀρχάς. Ἐφεξῆς οἱ γαμοὶ θὰ συναπτῶνται ἐνώπιον τῶν συμβολαιογραφῶν καὶ τῶν δικαστῶν, οἷτινες καὶ θὰ τελῶσι καὶ τὰ δ αζύγια αὐτῶν οἷω δῆποτε διατυπώσεων. Ἐπὶ τῇ βρασί τοῦ νέου νόμου τῆ ἐπαύριον τῆς ἐκδόσεως αὐτοῦ ἐν μέρῃ τῆ Μαδρίτη διελύθησαν περὶ τοὺς 100 γάμοι.

— Ἐν Μεξικῷ ἐκ νέου ἐσημειώθη κίνησις ἐναντίον τοῦ παπισμοῦ. Ὁ ὄχλος ἤρξατο πυρπολῶν ναοὺς καὶ μονὰς. Δεπτομέρειαι τῆς νέας ταύτης ἐξεγέρσεως δὲν ἐγνωσθῆσαν ἔτι, ἀνεγραφή δὲμος ὅτι ἐν Σεντο Κοουίό ἐφονεύθη ὁ ἐπίσκοπος κατ' αὐτὴν τὴν ὥραν τῆς λειτουργίας.

ARMENIKH EKKLHNSIA

Εἰς τὸν διὰ τοῦ θανάτου τοῦ ἀρμενίου πατριάρχου Ἱεροσολύμων Ἐγιστὸ Δουριὰν κενωθέντα θρόνον ἐξελέγη ὁ μέχρι τοῦδε πρωθιεράρχης τῶν ἐν Αἰγύπτῳ Ἀρμενίων σεβ. Τοργομ. Μ ἄχρι τοῦδε ἡ ἐκλογή καὶ τοῦ ἀρμενίου πατριαρχοῦ Ἱεροσολύμων ἐγένετο ὑπὸ τοῦ καὶ τὸν ἀρμενίου πατριαρχῆν Κων)πόλεως ἐκλέγοντος καὶ ἐν τῇ βασιλευουσῇ ἐδρευοντος ἀρμενικοῦ Ἐθνικοῦ Συμβουλίου. Μετὰ τὴν ὑπαγωγὴν ὅμως τῆς Παλαιστίνης ὑπὸ τὴν ἐντολήν τῆς Ἀγγλίας ἐπη-

νέχθησαν εἰς τὸν ἐκκλησιαστικὸν κανονισμὸν τοῦ πατριαρχείου Ἱεροσολύμων οὐσώδεαι μεταβολαί, τῶν σπουδαιωτέρων τῶν ὁπίων ὑπῆρξε καὶ ὁ καθ' αμὸς τῆς ἐκλογῆς τοῦ πατριαρχοῦ τῆς ἀγ. Παῦ ὑπὸ τῆς αὐτοῦ ἀρμενικῆς μοναστηριακῆς ἀδελφότητος ἀποκλειστικῶς καὶ δὴ ἐπὶ μόνων τῶν ἀδελφῶν μονῆς.

ΝΕΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Κωνστ. Δ. Παπαδημητρίου, Καθηγητοῦ τῆς Ριζαροσχολλῆ; καὶ τοῦ Μουσικοῦ Λυκείου Ἀθηνῶν, Τὰ θεωρητικὰ τῆς βυζαντ. μουσικῆς: Σημείωμα περὶ τοῦ μὴθεωρητικοῦ Χρυσάνθου τοῦ ἐκ Μαδύτων. Ἀνατύπωσις ἐν τῶν «Ἐνωσίμων»: τιμητικοῦ τομοῦ ἐπὶ τῇ ἐπιστῇ ζῶετριδι τοῦ Μακαρ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν Χρυσάνθου. Ἀθήναι 1931.

Διονυσίου Δημ. Παπαγιαννοπούλου. Ἡ βιβλιοθηκὴ Σπυρ. Δεβιάζη, Ἀθήναι 1931.—Τὸ μελέτημα τοῦτο εἰς ἐκθεσίς πρὸς τὰ μέλη τοῦ Δ. Σ. τοῦ δήμου Ζακύνθου περὶ τῆς ἱστορίας τῆς βιβλιοθήκης τοῦ ἀειμνήστου Δεβιάζη, τῆς κατογραφῆς καὶ τῆς ταξινομήσεως αὐτῆς.

Δημ. Ν. Μωραΐτου, Καθηγητοῦ τοῦ Λυκείου Θεσσαλονίκης, Συμβολαὶ εἰς τὴν ἐρευναν τῆς ὁρηκευτικῆς ζωῆς τῶν νέων μας. Ἀθήναι 1931.

ΕΚΛΟΓΑΙ ΙΕΡΕΩΝ

Ἡ Ἱερὰ Μητροπολις Τριφυλίας καὶ Ὀλυμπίου προσκαλεῖ τὴς βουλευμένους καὶ ἐχόντας τὰ ἐκ τοῦ νόμου προσόντα ὅπως ἐνδεῆς μνησὸς ἀπὸ σήμερον ὑποβάλωσι εἰς τὸ Γραφεῖον αὐτῆς τὰ ἀπαιτούμενα ἐγγραφα προκειμένου ἵνα γίνῃ ἀναλήψεις ὑποψηφίων πρὸς πληρωσιν ὀκτώ κενῶν θέσεων τῶν ἐφημεριῶν τῶν χωρίων Αἰδώνος, Πετροκονεσίου, Τριπύλας Μάλθη, (ἐπαρχίας Τριφυλίας), Ζιχας, Μ. νθη;, Ριζών Σαλλοῦντος καὶ Τρισητῆ (= ἐπαρχίας Ὀλυμπίου). Ἐν Κυπαρισσίᾳ τῇ 17ῃ Αὐγούστου 1931. (Ἐν τοῦ Μητροπολιτικοῦ Γραφείου).

Π Α Ρ Α Ρ Τ Η Μ Α

ΔΗΜΟΠΡΑΞΙΑΙ

210 Ἐκτίθενται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν διετοῦς μισθώσεως τὰ κάτωθι κτήματα τῆς ἰ. μονῆς Ὑψηλοῦ: α) Ἀγροκτήματα. 1ον) Βαμβακάς, 2ον) Παληόμυλος, 3ον) Κάπαλος. β) Δύο Συκοπερίβολα εἰς θέσιν «Περιβόλα». γ) Ἀμπελος εἰς θέσιν «Βίγλα». Βάσει τῶν ὄρων τῆς ὑπ' ἀριθ. 293 διακηρύξεως τοῦ Τοπικοῦ Συμβουλίου Ο.Δ.Ε.Π. καὶ συγγραφῆς ὑποχρεώσεων. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται ἐν Ἐρεσσῷ εἰς τὸν συνῆθη τόπον τῶν δημοπρασιῶν τὴν 23ην Αὐγούστου ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10-12 π. μ. ἐνώπιον ἀρμοδίας ἐπιτροπῆς. Τῆς συγγραφῆς ὑποχρεώσεων καὶ λοιπῶν ὄρων δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν οἱ ἐνδιαφερόμενοι προσερχόμενοι εἰς τὸ ὄπμα τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς καὶ εἰς τὰ γραφεῖα τῶν Κοινοτήτων Ἐρεσσοῦ, Σιγρίου καὶ Ἀντίσης. Ἐν Μυτιλήνῃ τῇ 3 Αὐγούστου 1931. Ὁ Πρόεδρος τοῦ Τοπικοῦ Συμβουλίου Ο.Δ.Ε.Π. † ὁ Μυτιλήνης Ἰάκωβος.

211 Ἐκτίθενται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν διετοῦς μισθώσεως τὸ ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Σκοτεινὸ Λαγκάδι» ἐλαιόκτημα τῆς ἰ. Μονῆς Ὑψηλοῦ ὡς καὶ ἡ ἐκποίησις τοῦ ἐλαιοκάρπου τῆς ἐφεταίνης ἐσοδείας τοῦ ἐλαιοκτηματός ἐπὶ τὴν ἐπωνυμίαν «Γαδααθός» βάσει τῶν ὄρων τῆς διακηρύξεως τοῦ τοπικοῦ συμβουλίου Ο.Δ.Ε.Π. τῆς ἰ. μητροπόλεως Μυτιλήνης; καὶ συγγραφῆς ὑποχρεώσεων. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται ἐν Ἐρεσσῷ εἰς τὸν συνῆθη τόπον τῶν δημοπρασιῶν τὴν 30)8)31 ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10-12 π. μ. ἐνώπιον τῆς ἀρμοδίας ἐπιτροπῆς. Τῆς συγγραφῆς

ὑποχρεώσεων καὶ λοιπῶν ὄρων δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν οἱ ἐνδιαφερόμενοι παρὰ τῷ ἐν Σιγρίῳ ἐκαλλήφ τοῦ Ὑπεκαταστήματος τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς. Ἐν Μυτιλήνῃ τῇ 12 Αὐγούστου 1931. Ὁ Πρόεδρος τοῦ τοπικοῦ συμβουλίου Ο.Δ.Ε.Π. † ὁ Μυτιλήνης Ἰάκωβος.

ΔΕΛΤΙΟΝ ἘΚΚΛΗΣΙΑΣ,

ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΗΣ
ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΠΑΠΑΜΙΧΑΗΛ
Καθηγητῆς τοῦ Πανεπιστημίου

ΟΡΟΙ ΣΥΝΑΡΜΟΝΗ

ΕΣΤΕΡΙΚΟΥ ΔΡΧ. 80. ΕΣΤ. ΦΡ. 80. ΑΝΕΡ ΔΟΛ. 8
ΜΟΝΗ ΚΑΙ ΝΑΟΝ ΕΠΑΡΧΙΑΚΩΝ ΠΡΟΤΕΥΟΥΣΩΝ ΔΡΧ. 100
ΝΑΟΝ ΧΟΡΙΩΝ ΔΡΧ. 80. ΙΕΡΕΩΝ ΕΣΤΕΡΙΚΩΝ ΔΡΧ. 100
ΦΟΙΤΗΤΩΝ ΚΑΙ ΙΕΡΟΣΠΟΥΔΑΣΤΩΝ ΔΡΧ. 80

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

Δι' ἀμβάσματα καὶ διεπιστεφωσιν: Γραφ. Δ.Ι. Συνόδου
Διὰ τὴν σύνταξιν: Μοσχονησίω 12α

Τύποις «Φιλίνκος» δόδος Σιαδίου 44, Ἀθήναι